

શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણની ભાષા

લેખક

સૈયદ ખાવા સાહેબ અહમદઅલી ખાકી.

મુ. પીરાણા પો. ગીરમથા ડી. અહમદખાન.

પ્રકાશક

પા. કાનજીભાઈ રતનાભાઈ.

મુ. વરસોલાનો લાડ

ખંભાલી તા. મહેમદખાન અસલ માનકુવાવાળા

આવૃત્તિ ૧ લી

પ્રત ૧૬૦૦

સર્વ હક સ્વાધિન લેખકે રાખ્યા

દરનિભાલ રૂ. ૦-૪-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[રાજરાની કોલેજના રિમાન]

અનુક્રમિક 221-90 કિમત ૦.૪૦

ગ્રંથનામ નિપુલંડી જાણરાજીની લખા

વર્ગિક પૃથ્વી : ૫૨

શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણની ભાળ

લેખક

સૈયદ ખાવા સાહેબ અહમદઅલી ખાકી.

મુ. પીરાણા પો. ગીરમથા ડી. અહમદખાદ.

પ્રકાશક

પા. કાનજીભાઈ રત્નાભાઈ.

મુ. વરસોલાનો લાટ

ઠે. ખંભાલી તા. મહેમદખાદ અસલ માનકુવાવાળા

આવૃત્તિ ૧ લી

પ્રત ૧૦૦૦

સર્વ હક સ્વાધિન લેખકે રાખ્યા છે.

દર્શનલાલ રૂ. ૦-૪-૦

સત્પંથની સમજ.

સત્પંથનું સ્વરૂપ.

(૧) ટેક, (૨) પ્રતિજ્ઞા, (૩) નિયમ.

(૧) ટેક એટલે

(૧) સત્ય, (૨) પુરૂષાર્થ, (૩) પ્રેમ, (૪) સમાનભાવ, (૫) ક્ષમા.

(૨) પ્રતિજ્ઞા એટલે

(૧) સત્પંથના સર્વ નિયમોનું સેવન, (૨) બાળકોને સત્પંથી કેળવણી અપાવવી, (૩) અધર્મશ્રદ્ધાનો ત્યાગ.

(૩) નિયમ એટલે

(૧) શરીરશુદ્ધિ, (૨) હૃદયશુદ્ધિ, (૩) વ્રત, (૪) ઉપાસના (૫) ધ્યેય.

(૧) શરીર શુદ્ધિ અર્થે, લાઈ સુતકાદિ, તે રજસ્વાલાથી તે મરણ પર્વતના સ્નાનાદિ પ્રયોગો શ્રી ઇમામગોરની આજ્ઞા અનુકુળ ઉતરાવવા તથા પાળવા.

(૨) હૃદય શુદ્ધિ અર્થે, માદક પદાર્થો (લશણ, ડુંગળી, હીંગ, તમાકુ, અરીણ ગાંજો, ભાંગ, તાડી, ચક્રશ, માંસ, મદીરા, બ્યાજ, ગળી આદિ) નો ત્યાગ, શ્રી ઇમામ ગોરની આજ્ઞા અનુકુળ.

(૩) વ્રત અર્થે, શુકરવારી બીજ અને દશાંશ. શ્રી ઇમામગોરની આજ્ઞા પ્રમાણે પાળવી તે દેવી.

(૪) ઉપાસના અર્થે, સંખ્યા (ચાર વખતની), પુજા (ઘટ પાટાદિની ક્રિયા) શ્રી ઇમામગોરના વચનાકુળ કરવી.

(૫) ધ્યેય અર્થે, આજ પ્રચલિત સમયનાં ધ્યેય પુરૂષ શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણ તેજ પરમ નિરંજનના તુર (૩૫) સમજી પુરી રીતે શ્રી ઇમામગોરની વાણી અનુકુળ માનવું,

પ્રસ્તાવના

શ્રી આદ્ય નારાયણને આદિ સમયે પ્રેમ ઉત્પન્ન થયે અખીલ વિશ્વની યોજના કરી, મનુષ્ય સરીર પોતાના ક્ષાત્મક શરીરાકારે સૃજ્યું, આદિ સમયના મનુષ્યતનો જ્ઞાનથી અજ હોવાથી તેને જ્ઞાનની ભૂમીએ પ્રેરવા પોતે બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહેશ, શક્તિ એમ પવિત્ર ત્રી શરીરોથી લીલા આદરી. અન્નંત જ્ઞાની જ્યોતિ સ્વરૂપેના શરીરોએ જગતને જ્ઞાનની ભૂમી પ્રત્યક્ષ કરી. તેમાં કેટલાક પ્રેરણાએ પ્રેરાયા. કેટલાક અર્ધા મુર્ખ રહ્યા, એ સર્વ એની જ લીલા કહેવાયે! જ્ઞાનની કશોટી મારેજ શ્રીમહામાયાને આત્મરૂપે માયિક સ્વરૂપે શ્રીહરિએ પોતાના ત્રી ક્ષાત્મક શરીરની ફરતી દિવાલ રૂપે આવીઅવળી વિટળાવી રાખી, કે એ આ માયાવી આવરણો કર્મે કર્મે ઝીતી હરિશરણને પ્રાપ્ત કરે તોજ તે જ્ઞાની બરે થયો કહેવાયે; ને તે મોક્ષાધિકારી થયો મનાય.

જ્ઞાનદાઇ શરીરની આજુબાજુ ક્ષાત્મક માયાવી આચ્છાદન રાખી પોતે જગતના મનુષ્યો ભેળો

હળીમળી રહી, અનેરી રમતો નવિન, નવિન વિધિની રમે ગયા; ત્યાં સુધી ? કે એઓશ્રીના શરીરના શુદ્ધ સ્વરૂપને એઓશ્રીના શરીરના, માં, બાપ, ભાઈ, સ્ત્રી, બેન, ભાંડુ આદિ કોઈ પણ પારખી ન શક્યા ! શ્રીજીની સર્વ રમતો કોમી ભાવવિનાનીજ હોય. જથી માયાવિયો એટલે કોમી ભાવ વાળાને સમજ ના પડે ? પોતે પોતાનાં ચારિત્રો અનાદિની પ્રથા નુંસાર પોતેજ ધારે તેને સમજવા દે, જે પોતાનો હોય તો ? એટલે એનો થઈ એને ઓળખી એ માટે જ જીવિત જીવી જાણતો હોય તો. જુના ચારિત્રો તરફ દ્રષ્ટિ કરવામાં આવે તો શ્રીજીનાં ચારિત્રો એકજ પ્રકારના એ, કહેવાયે ને નાએ કહેવાય, જુઓ શ્રી મતસ્ય, શ્રી કચ્છપ, શ્રી વરાહ, શ્રી નૃસિંહ, પશુ, શ્રી વામન, બટક બ્રાહ્મણ, શ્રી પરશુરામ ચોદ્ધા બ્રાહ્મણ, શ્રી સૂર્યવંશી રામચંદ્ર ક્ષત્રી, શ્રી ચંદ્રવંશી ક્ષત્રી શ્રી કૃષ્ણ, શ્રી બુદ્ધા મલેચ્છ, શ્રી નિષ્કલંકી ચવનાદિ, વિધવિધ પ્રકારે પ્રગટ આવી અકળિતજ રહ્યા, સાથે પોતાની રમતનો અગમ માટેનો માર્ગ પણ પ્રગટાવી દીધો એ પણ ગુચ્ચવણ ઉપર મૂકીને ! તે પણ કાંઈક ખુલાસાથી તેતો એક શ્રી હરિવંશનોજ, નિર્દેશ જાહેર કરીને તે એજ હરિવંશ ને એવો ગુચ્ચવ્યો, કે ભલભલા માથું કૂટી કૂટી મરે, પણ સાત્વિક સિદ્ધાંતવાદિ અને સાત્વિક આહારી વિના

ખતો નજ લાગે! આહાર, વ્યવહાર સાત્ત્વિક જ જોઈએ, માદક આહારી, કે વ્યવહારી તો એમાં માંથું મારીજ ન શકે, માદક આહારી કદી કોઈ એ જ્ઞાન સંબંધી દાવો કરતો હોય તો તે મિથ્યાવાદી છે, એમ સમજી તજવા યોગ્ય ગણાય. *મનુષ્યમાં કુશળતા બે પ્રકારની છે, આત્મિક ને માનસીક, આત્મિક કુશળતા માટે જ આહાર શુદ્ધિ, એટલે માદક પદાર્થોનો ત્યાગ, તે માટે સંસારનાં ભવ્ય વૈરાગ્ય પ્રાપ્ત કરેજ પરમાત્માને પામવાના માર્ગની ઝાંખી પામી શકે; સાથે તે જગતમાં માયિક દ્રષ્ટિએ તુચ્છ દેખાએ ! માનસિક કુશળતાએ જગતમાં કુશળ લેખાએ ? ધંધા, રોજગાર, પ્રપંચ, કળા, કૌશલ્યતઃ આદિ વ્યવહારી સર્વ કાર્યનાં પ્રવિણ દેખાઈ, રાજદરબારે, વેપાર ધંધે, જ્ઞાતિજનોમાં, જગતના ધંધા, ધાપા, ખટપટ, ચરપટ, ધાપ બાજી આદિમાં અનોખોજ દેખાઈ રહે ને અતિ નામના પ્રાપ્ત કરી શકે, તે ઉપર જગત લોભાઈ તેનું અનુકરણ કરવા ઇચ્છતી રહેશે. પણ તેઓને ને આત્મિક કુશળતાવાળા વચ્ચે જમીનને આકાશ જેટલો અંતર માનવો, આ-

*તમાકુ પીયે તે નર દોજખી હોય. (સત્પંથશાસ્ત્ર). પદ્મપુરાણ -જે બ્રાહ્મણ બીડી પીતો હોય (કે તમાકુ વાપરતો હોય) તેને ધજમાન દાન આપે તો તે નરકમાં જાય ને, તે બ્રાહ્મણ મરે તો શુવરિયો થાય.

ત્મિક કુશળતા વાલાનો સંગ કરવા કોઈનુંએ મન ન થાયે, માનસિક કુશળતાવાળાની લોક ગુલામી ઇચ્છે, એ પણ ધર્મ નાશનો પ્રયોગ છે.

સાત્ત્વિક આહાર, વ્યવહાર, સદ્ગુરૂની દયા, ત્યાગ વૈરાગ્ય; વિના હરિવંશનાં ઉકેલનો માર્ગ શાણા, જ્ઞાની, ચતુર, વાચાળ, કદિ ભલે મથી મરે ! પણ તેના દ્રશ્યની ચાવીનો માર્ગ ન મળે, તે નજ મળે.

‘ સદ્ય વ્યવહારે, ’ ‘ સાત્ત્વિક અહારેજ ’ ‘ ગુરુ-દયા પ્રાપ્ત થાયે છે, ‘ ગુરુદયા પ્રાપ્ત થયે જ ’ એ ગુરુવણનો ઉકેલ સદ્ય આવી જાય છે. વેદો વર્ણવે છે, કે “ વર્તમાન સમયમાં જે શ્રી હરિનું સ્થુળ દેખાતું શરીર પ્રચરતું હોય, ને તેનું જેનામ હોયને તે નામના જે અક્ષર હોય. તેને જે જાણી શકે, કે જાણતો હોય, તો તે જ બ્રાહ્મણ (બ્રહ્મને જાણનારો) મોક્ષાધિકારી જાણવો. ” આવી પવિત્ર આજ્ઞાઓમાં કોઈ પણ ઠેકાણે કોમી ભાવની જરા પણ ગંધ નથી, “ કોમી ભાવ તો મોક્ષાધિકારમાં બાધા ડાલનારા છે. ”

આદિ જ્ઞાન પ્રાપ્તિ પછીનાં કાળાંતરે મોહવશ માનસિક કુશળતાએ જ્ઞાતિ, વણાવણું, ભેદાભેદો આદિ મમતાના પ્રવેશે કુશંપ, કલેશે જડ ઘાલી કોમી ભા-

વનો ઝહેરીલો અગ્નિ ધર કરી બેઠો, તેમજ ઝહેરીલી અગ્નિના થત્રુઓ સજ્જન પુરૂષો તેના નાશનો માર્ગ પ્રગટાવતાજ રહ્યા ! અહંભાવી પુરૂષો તો એ વિપાદિ અમૃતનાં ધુટડા ગળે ઉતારતાજ રહ્યા ? તેના ઘેનમાં વેદાજ્ઞાને પણ સૂતી મૂકી જગતનાશનું કાર્ય ધપાવતે-જ ગયા, તેમાં જરા પણ ઉણપ આવવાજ ન દીધી !

પ્રજ્વલિત કેમી ભાવને શાન્ત કરવા ઇચ્છનાર સજ્જન પુરૂષો સામ્યભાવવાલા પ્રચારે તનતોડ મેહનતે કરી રહ્યા છે, જે કે કેમે ! કેમી ભાવનો અસ્ત બહેલો થાય ? તેમ છતાં કલિના પ્રભાવે એ ડબલ. જોરથી ક્યમ થાય. “ ખરી રીતે એ મહાશયો કેમી જડ જે ધર્મમાં પક્ષપાત છે તે તરફે જરા પણ નજર કરી શકતા નથી ઉલટા તેથી દુર્લક્ષે જ રહે છે ? ” ખરી રીતે એ કાર્ય “ શ્રી હરિ આધિન હોવાથી ” એવી મત એ મહાશયોને કેમ કરી આવે ? જે ‘ ધર્મમાં પક્ષ-પાત છે એની જડ ઝાલી તે નિવારવા પ્રયત્ન શાળી થયેજ કેમીવાદ નાશ પામશે. ધર્મવાદની ભાવ-નાઓ ધર્મ સાથે સંગઠિત છે. ચોક્કસ જ ‘ ધર્મમાંથી મારું, તારું, ’ એ ભાવ નીકળી ગયેજ કેમી ભાવ નહિજ રહેવા પામે ! એ વિનાની સર્વ મિથ્યા માથા કુટો છે, જ્યાં સુધી મારો ધર્મ, એ ભાવોના બંધા-

રણો છે; ત્યાં સુધી ‘સારો, ખોટો, એ ભાવો છે, એ ભાવનાઓનો ખંધ જુના સમયનો વડીલો પાર્જિત સંગઠનનો છે, ધર્મનો અગ્રાથ વિવેક સુન્ય પ્રેમ છે. જેમ જેમ સમયે સમયે નિરનિરાસા શ્રીહરિએ સ્વરૂપો ધારણ કર્યા તે સ્વરૂપો સેવ્યા, એ સ્વરૂપો લીલા કરી ગયા પછી ‘જે સ્વરૂપ આવ્યું, તેને ઓળખી,’ તેને સરાંગે જવાનું હતું, તે તો ‘જનારા સ્વરૂપોનો મોહ કટલાએથી ના મૂકાયો!’ ને ‘આવનાર પુરૂષને ના ઓળખી શકાયો’ જુનાના મોહની જડ જામતા હજારો ધર્મભાવો (મોહને મમતાનાં ખંધનો) ખંધાયા, ‘એ ભાવો કેમે કરતાં ટળે એમ નથી, “એનો સરળ ને સહેલો આ એકજ ઉપાય છે ‘કે સર્વનો ધર્મભાવ ઉપર મોહનો પરદો પડ્યો છે તે ઉપાડી દેવાએ? એવો ઉપદેશ અસરકારક થાયે’ તોજ કેમીભાવનો નાશ છે, નહિ તો એ મહાશયોની મિથ્યા માથાકુટ છે.

સામ્યવાદ પ્રચારક મહાસયો પોતે જ જુના હકુ ધર્મને પોસતા રહી, મોઢે સામ્યવાદનો ઉપદેશ કરે, ‘હૃદયે ભાવ એકને મોઢે તેથી વિરુદ્ધ’ એ ભેળ-સેળીયો ઉપદેશ સામાવાલા ઉપર કેવી અસર કરે? ઉત્તરો કેમી ભાવ રેલમછેલ જગતમાં ધમ ધમાટી મચાવી મૂકે, મહાસયો! ‘આવા અવળા બળે કેમી

કેમીવાદી ભાવ તજવવા પ્રયત્ન કરો છો ' તેથી સંતાંસ પોતાના જ હૃદયમાંથી જ ધર્મ જેવી પવિત્ર ભાવનામાંથી શિન્દુ, સુસત્તમાન, એ ભાવો ટાળવા પ્રયત્ન શાળી થાઓ ! એ જ વાણી જ સફળતાની ખરી ચાવી છે એથી આપનો વિજય જરૂર થઈ જવાનો જ.

‘ હિન્દુ, સુસત્તમાનાદિ એવા ધાર્મિક ભાવો દૂર કરી; ’ ‘ એક પ્રભુતાઈનો માર્ગ ગ્રહણ કરી. ’ વાહ-વાહિ ઉન્નતકિયું જ્ઞાન તજી દઈ, ’ ‘ દિદતાને ટાળી ’ ‘ અદિત માર્ગે અવસંખી ’ અન્ય ભાવનાના દારો બંધ કરી દેવા. “આકાશવાણી, ” (વેદ, કી-તાબ્રાદિ) “ અપુરુષ વાણી ” શ્રી હરિની જ વાણી છે તે સર્વ એકજ શુદ્ધ ભાવ પ્રગટાવ નારી છે, માટે તેને ભેદ ભાવ વિના ચાન્ત ચિતે એક સરખી રીતે પુજ્ય માની ’ એ સર્વના હૃદયનો અંતર ભેદનો મીઠો મર્મ ’ સોધી તેનો પ્રચાર કરેજ ઝેરી કેમીવાદનું વિષ નાશ પાત્રશે.

‘ શ્રી હરીજગ કલ્યાણે સ્વ સૂજિત તનોમાં દેશ, વેષ, ભાષાદિના ભેદા ભેદ વિનાના જ સ્વ સ્વ-રૂપો દ્રગટાવે છે. ’ તેને આપણે શીરવંધ ગણી ‘હરી-વંશે સોળ કળા સાહિત્યના શરિરને (શ્રી હરિનાં ખાસ

શરિરની એધાણીયોવાળો) એ વેદ પ્રમાણે ખોળી, ઝોળખી તેને આધીન થઈ રહે ! ધુતારાઓનો ત્યાગ કરો એજ તત્ત્વ જ્ઞાન ઉત્તમ છે, નહિ તો ભવ વાટ-વીમાં ભલે પડી રખડ્યા કરો. “શ્રી હરિના સત્ય સ્વરૂપની ખોળની ચાવી, એજ સદંતર કોમી ભાવનો નાશ છે. ”

શ્રી હરિએ નુરી ખાસ સ્ખરૂપો વખતો વખત મનુષ્ય તનુમાં પ્રગટાવ્યા છે, તેને આજ શાસ્ત્રાધારે માનવાનું કહેવું છે, તેમ જુના (વયતિત) નો મોહ મુકવો નથી ! એકને માનવું છે, ‘એકને નથી માનવું’ અમુકને માનવા ‘અમુકને મૂકી દેવા !’ અમુક મુદત સુધીનાને માનવા’ અમુક મુદત પછીનાને મૂકી દેવા !’ અમુક પછીથી શોધના બંધ કરવી !’ અમુક સમય પછી આવવાના છે એટલી આંટી ઝાલી રાખી ! જુનવાણીએ પડી ખોળ બંધ રાખી, વર્તમાન સમયનાં સ્વામીને ખોળવાની વાત ઉડાડી દઈ, સત્ય વાત અદ્ધર ડિંપાડી રાખી, પોતાના ચલાવેલ પાંખ-ડને આગળ કરી જગતને અંધારામાં રાખી, જગતને શ્રી હરીનાજ શત્રુ પણામાં પ્રેરવાના પ્રયત્ન થઈ રહ્યા હોય ! ત્યાંથી કોમી ભાવને જવામન કેમ થાયે ? ‘શાસ્ત્રાએ રથળ, સંખ્યા, સ્વરૂપ, સમાયાદિ સર્વ સચોટ

નિશ્ચિત કરી આપ્યા છે, પણ તેને માનવું નથી ને શાસ્ત્રને પાણીચું આપી પોતાની મમતા ચલાવવી છે તો તેને સામ્યભાવ કેમ ભાવે ? શાસ્ત્રો, વેદો કેમ ભાવે ? જગત જ્યારે એટલા બળે પાંડાંચું છે; તો તે નગારાના ક્વનીમાં પીપુડી કેમ સંભળાયે ? મારે તો આ સમયે મારા માથાની ફરજ પૂરી કરવાની ઇચ્છાયે સેવાભાવે વર્ણવવું છે તે વર્ણવી રહ્યો છું.

‘ શ્રી હરિની કળા, રમતાદિ, કોઈ પણ સ્વરૂપની, કોઈપણ સમયની ગત સરખી હોતી જ નથી. ’ વેળા વેળાની કળા ન્યારી જ, એકથી એક ન્યારી, ન્યારા ઢંગ, ન્યારા ચારિત્ર, ન્યારા સ્વરૂપ. જેથી માયાવિ વ્યવહારમાં રચી પચી રહેલા ડાહ્યા પુરૂષો, ભણેલા, વાચાળ, પંડિતો, ગત સમયનાં ચારિત્રને માનનારાઓની વાણી ચાતુર્ય આગળ સાધારણ બુદ્ધિનાં ગ્રામ્યજનો મુંગે મોંઢે દોરાય જ ! એ સ્વભાવિક છે. કામી ભાવનાના ભેદોમાં રંગાયેલા પંડિત વિદ્વાન પુરૂષોની વાણી કળામય હોય છે, વિદ્વાનો બધું સાચું જ કહેતા હોય, એમ સમાજની ધારણા હોય છે. એ ન્યાયે એવા પંડિતો પોતાના હૃદયના રંગને સમાજ ઉપર પાથરી સ્વરંગે રંગી લે ! દેખાવમાં શાસ્ત્રનો-સત્યનો પ્રચાર આગળ લાવી જગતનો નાશ

કેમીભાવે કરી રહ્યા છે. કહેવાતા વિદ્વાનોને પોતાના અહંભવણે અંધારપણું પ્રાપ્ત થયે, કાંઈ સત્ય સૂજવા પામતું નથી. સત્ય તો સર્વલાઘટ જેવું પ્રકાશિત છે. ‘સત્ય એ ધર્મ’ ધર્મમાં ભેદભાવ હોતો નથી. હિન્દુ, મુસ્લિમ, ઇસાઈ, મુશાઈ, પારસી, જૈન, બૌદ્ધાદિ ભેદો એમાં નથી. ‘ભેદ એજ કેમીભાવ’ એવા ભેદભાવો સત્ય બ્રહ્મને સૂજવા દેતા નથી. વિદ્વાન ને વાચાળ પુરૂષોની વાણી ઉપરજ જગત વિશ્વાસ રાખવા ટેવાયેલું હોવાથી મોહમયી વિદ્વાનો કુળ ! તે એજ ‘આજ કલેશમયી દુનિયા !’ “રાવણીઓ પડ્યો.”

આજ કલિયુગમાં શાસ્ત્રધારે શ્રીહરિનો દશમે અવતાર રૂપે એકજ શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણનો જ હોવાનું ગવાય છે. સમય પણ “સંવત વિક્રમ દધિ-અંગા” દશવિસ, એ લીલાવાદી મહાપુરૂષની લીલા કેણુ સમજી શકે ? એઓશ્રીના ચારિત્રો જગતમાં નજરોનજર દેખાઈ રહ્યા છે. પણ “આંખ સહિત પણ આંધળા” એ ન્યાયે કેણુ જોઈ શકે ? એ મહા દિવ્ય પુરૂષની અકળિત કળા કેણુ કળી શકે ? એઓશ્રીનાં ચારિત્રો જગતમાં ગવાઈ રહ્યાં છે, પણ ‘કાન સહિત પણ બહેરીયા’ તે ક્યાંથી સાંભળી શકે ? લેનારા કુળ લઈ ગયા, સોધકો શોધી ગયા, ને હજીએ ભાગ્યવંતા

શોધ કરી રહ્યા છે. જેનું ભાગ્ય બળવંત હશે તેજ આવા કળિકાળમાં માયાવિઓના ડંકાસ આગળ સમુ-
હોનાં જુથોથી ન બીતાં શોધે લાગી રહી સત્ય શોધ્યા
જ કરશે. નહિ તો આવા અસત્યના અસંખ્ય ભેરોના
સામટા સાંઠ આગળ સત્યની તુતુડી ક્યાંથી સંભ-
ળાયે ? જ્યાં છળ પ્રપંચની લહેરો લેવાતી હોય, ત્યાં
સમાનભાવી ઔપધ પીવા ક્યાંથી મન થાય ? એ તો
કોઈ વિરલા હરિના ખાસ દાસોને જ ભાવના જાગે.
તેઓ આ માયાવી જુથો આગળ નોધારા દેખાઈ
રહે. “ નોધારા રહેનારાઓ એવા હરિના દાસોનું તો
જાણે આવી જ બન્યું ! એટલી સતામણી એમની
ચાલુ થાય, એટલો એટલો પજવે, કે કાચો પોચો
હરિનો લાલ હોય તો બીતો ને સંતાતો જ રહે, નહિ
તો માયાવિઓ એની એટલી દુર્દશા કરી મૂકે, કે એ
જીવતાથી મૂવેલો ભલો. પણ જે સાચા હરિના પ્રેમી
જનો તો માયાવિઓની સતામણીના સર્વ સંકટો
સહન કરી હરિ સેવામાં ને સેવામાં જ લાગ્યાજ રહે,
‘ ફરી ફરી મનુષ્ય જન્મ આવનાર નથી ’ એવો
મોંઘા મૂલો મનુષ્ય તન આવા દુષ્ટોની ખુશામતમાં
નજ ખુવે. ’ સીધી રીતે એ માયાવીઓ સત્યભેદ
સમજવા કે સત્ય માર્ગે પ્રેરવા પ્રયત્નશાળી નજ રહે.

માયાવિઓ થાકે દુઃખ દેતાં દેતાં, પણ હરિના દાસો
એ દુઃખ સેહતાં સેહતાં આનંદ માની બમણા બળે
ઉભંગે સેવા કરે જ જાય.

માયાવિઓ જગતને ઠગવા હરિકિર્તનની ખોટી
ખોટી રાહું પાડી જગતને દેખાડવા કે હું હરિભક્ત
છું, તે માટે પાડે. મોઢે ખોટી નિષ્ઠાએ (સ્વાર્થ
ખાતર) ડફાંસ હાંકી ભોળાઓને ભરમની જાળમાં
વીંટે, એવાનો તો ઉપરનો ડોળ જ દેખાડવાનો છે.
જ્યાં સ્વાર્થ સધાએ કે પછી એ ડોળ ઓળ ક્યાંય
ઉડી જાય !' જેમ પતંગિયો રંગ તડકો લાગતાં ઉડી
જાય છે !'

શ્રીહરિએ સંવત વિક્રમના સાતમા સતકમાં પ્રાગ-
ટ્યપણે લીલા આહરી, તેઓશ્રીને ઘણા સનાતન
ધર્મવિલંબિયોએ ઓળખ્યા, ઓળખાવરાવ્યા, સેવ્યા,
સેવરાવ્યા, પૂજ્યા પૂજવરાવ્યા, કેટલાકોએ તો ગુપ્ત-
પણે સેવા આહરી, કેટલાક તો એથી શત્રુવટ લઈ
બેઠા, કેટલાકોએ માંહે ભેળશેળ કરી સ્વાર્થ સાધવા
બીજાઓ ઉપર સ્વાર્થનો અરોપ નાખી પોતે સાચા
છે, એવા ગપગોળા ઉડાડી ધર્મને નામે ઘણા ધતિંગો
રચાયા, સાચાને ખોટો ઠરાવવા પ્રયત્નો આહરાયા,

ખાલી થએલ ઘરને બનાવટ કરી પૈસાના બળે સાચા વર્તમાનકાળનો પુરૂષ ઠરાવવાના ધત્તીંગો દોરાયા, ખોટાને સાચા કરવા શાસ્ત્રોને પોતાને ઓશિંગે રાખી જૂઠું આગળ ક્યું. સમયના સ્વામીથી જગતને અજ રાખવા પ્રયત્નો રમ્યા.

યુગ યુગના ભેદો પસ્ટી ગયા. ‘આ કલિયુગ છે.’ એક ક્ષણની ભક્તિ પહેલાંના યુગોમાં કરોડો વર્ષની ભક્તિથી વધી જાય છે. શ્રીહરિના વર્તમાન અવતારના ચારિત્ર ઉપર એક વાર દ્રષ્ટિ થાય, તો યુગો-યુગના કુકર્મો નાશ પામી શુદ્ધ મોક્ષાધિકારી થઈ જવાય એમ વેદ કહી રહ્યા છે. આવા વિવેચનો મારે આ સ્થળ પૂરતું નથી. શ્રીહરિના ગુણનું વર્ણન કરતાં કરતાં વેદો પણ થાકીને કહેતા ગયા કે ‘એટલું નહિ, એટલું નહિ’ તો મુજ પામરનું શું ગળું ?

સમયના સંજોગોએ જ મારે માથે એ વર્ણન કરવાનો જે ભાર મૂકાયો છે, તે પ્રમાણમાં મારી બુદ્ધિ સંપત્ત પ્રમાણે બે અક્ષર લખવા પ્રયત્ન કરીશ, “પણ તેનું ધાર્યું કાર્ય છે, તો તેજ પૂર્ણ કરે.” તથાસ્તુ.

શ્રી નારાયણ જગતનો સૃષ્ટા ! અનંત ભેદ, ગુણ, માયા, કળાદિથી ભરપૂર, એનો બરોબરિયો કે.જેનાથી દલીલ કરીએ તેવો પણ કોઈ નથી. તે મનુષ્ય તનમાં

પોતે સ્વધૃષ્ટાએ પ્રેમના પૂરે તણાઈ આવવા જેવી
 લીલા સ્વધૃષ્ટાએ અનન્ય ભેદોભય કરી અને પોતાને
 આવવાનો માર્ગ એક હરિવંશને નક્કી કરી રાખેલ, તે
 માર્ગ અનાદિના ધોરણે આજના કલિયુગમાં શ્રી હરિ
 તે શ્રી અલી તે શ્રી હરિ કૃષ્ણ વંશે પવિત્ર ભૂમિએ
 પધાર્યા, તેના વંશની ભેદી ચાલ અનાદિથી ઘણા ભેદ
 ભરમોથી ભરપૂર હોવાથી તેના ભક્ત વિના અન્ય કદિ
 પણ સમજી શકતો જ નથી.

હરિવંશે શ્રી અલી કૃષ્ણવંશે જેવી વિગતે આવ્યા
 તેનો દુઃક ખુલાસો આ પ્રમાણે છે.

શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણની ભાળ

આદી શંકરાચાર્યે, બાર જ્યોતિષ લીંગોનું
સ્થાન જ્યારે પ્રગટ કર્યું, તેમાંનું એક લીંગ શાસ્ત્ર
દ્વીપે શંભલનગરમાં જાહેર કર્યું. એ “ મહાલેશ્વર ”
નામે કહેવાયું.

શ્રી આદિ શંકર મહાદેવનાં પત્ની શ્રી પાર્વતીજી
(ઉમૈયા) તેમણે પોતાના શરીરથી એક બાળક, ને
બીજી બાળકી ઉત્પન્ન કર્યાં. તેમાં બાળકી ‘ ઉષા ’
નામે હતી.

શોણિતપુરનો રાજવી ‘બાણાશુરે’ શ્રીશંકરની
તપશ્ચર્યા કરી, તેમાં ભોળા પ્રસન્ન થઈ વર માંગવા
ફર્માવ્યું, ‘બાણાશુરે’ બાળકની માગણી કરી, શ્રી શંકરે
કહ્યું, તારા ભાગ્યમાં બાળક કે બાળકી નથી, પણ

તારા તપોબળના પ્રતાપે, એક બાળકી મારી પાસે છે,
તે તને આપું ? તેણે તે કબુલ કર્યું, ત્યારે શ્રી શંકરે
ઉપા બાણાશુરને અર્પણ કરી,

કાળે કરી કેરવ, પાણ્ડવનું પ્રાગટ્ય થયું તેમાં શ્રી
અર્જુન તે શ્રી કૃષ્ણના સખા, ભક્ત, ને દાસ નિર્માયા.
એક કાળે શ્રી કૃષ્ણ અર્જુનને ઉપદેશતાં પોતે કર્માવ્યું
કે, “ હું જગતનો સૃજક છું, મારા સ્વરૂપનું ધ્યાન
એજ સૃષ્ટિના મોક્ષનો માર્ગ છે. ”

શ્રી અર્જુને પૂછ્યું, આ આપનું સ્વરૂપ (શરીર)
મહાપ્રલય સુધી રહેવાનું છે ?

શ્રી કૃષ્ણે કર્માવ્યું, કે નહિ. અમુક મુહત પછી
પરિણામને પામી જશે,

શ્રી અર્જુને પૂછ્યું, તેજ સમય સૃષ્ટિ સર્વનો
પણ વિલય થઈ જવાનો ?

શ્રી કૃષ્ણે કર્માવ્યું, નહી તે તો મહા પ્રલય સુધી
રહેશે.

શ્રી અર્જુને પૂછ્યું, આપનું આ શરીર ના હોય
તો પછીની સૃષ્ટિનાં મનુષ્યોની કેવી ગતી ?

શ્રી કૃષ્ણે કર્માવ્યું, સૃષ્ટિને મારાથી નિરાધાર નજ

મૂકાય, મારે તેનું રક્ષણ કરવું જ પડે, અનાદિ કાળથી એમ જ કરતો આવ્યો છું, ને થયા કરશે.

શ્રી અર્જુને પૂછ્યું, તો આપનું શરિર ના હોય તો જગતના મનુષ્યો કેનું ધ્યાન ધરશે ?

શ્રી કૃષ્ણે કર્માવ્યું કે, મારા વંશનો પ્રભાવ પણ એવો જ છે. ‘ વંશાદિ પાત્ર પૂજા મહંમ્ ’

શ્રી અર્જુને પૂછ્યું, આપને એક લાખથી વિશેષ પુત્રો છે, તો તેઓનું એક સામટું ધ્યાન કેમ ધરી શકાય ? એ તો અશક્ય છે.

શ્રી કૃષ્ણે કર્માવ્યું, કે વંશ માનવમાં ભેદ છે. વેદ જેને હરિવંશ કહે છે, તેજ વંશ માનવાને, ને પુજવાને પાત્ર છે. ‘ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ ’ સદાયે કાળથી હરિવંશમાંજ આવે છે, એ હરિવંશ વિનાં બીજે હોય જ નહિ,

શ્રી અર્જુને પૂછ્યું, આપ જગતના તાપ, અને દોષોના હરનારા, જેથી આપ જ હરિ કહેવાયો.

શ્રી કૃષ્ણે કર્માવ્યું, કે એમ નહિ. શ્રી શંકરનો વંશ તે શિવવંશ, શ્રી શક્તિનો વંશ તે શક્તિ વંશ કહેવાય, ને બ્રહ્માનો વંશ તે બ્રહ્મવંશ કહેવાય, ને શ્રી વિષ્ણુનો વંશ તે વિષ્ણુવંશ કહેવાય, પણ હરિવંશ ના

કહેવાય. હરિવંશ તે તો બ્રહ્મા, વિષ્ણુ ને શક્તિ એ ત્રણેનો એક મિશ્ર વંશ ચાલે તે હરિવંશ કહેવાય.*

શ્રી અર્જુને પૂછ્યું, આપને સોળ હજાર સ્ત્રીઓ છે, તેમાં આઠ તો પટરાણીઓ છે, તો હમારે આવ શક્તિ કંઈ માનવી, કે તેનો પુત્રજ હમો માનીએ ?

શ્રી કૃષ્ણે ફરમાવ્યું કે યુગોયુગથી આવશક્તિ શ્રી વિષ્ણુના શરીર સાથે જ સંબંધ રાખે છે, કદી મહા અંશે પણ સંજોગોવશાત્ વરદાને બંધાઈ હોય! તો જાયે, નકા પૂર્ણ અવતાર કે પૂર્ણ અંશને જ સાથ આપે, બીજે ન હોય. તે આવશક્તિ રક્ષમણી છે; ને તેનો પુત્ર પ્રવુન્ન છે.

શ્રી અર્જુને પૂછ્યું, આપ વિષ્ણુ છોજ તે જગ જાણે તે, આવશક્તિ શ્રી રક્ષમણી માન્યા, ને તેમનો પુત્ર પ્રવુન્ન પણ માન્યા, પણ એમાં બ્રહ્માનો અંશ તો ઓળખાયો નહિ ? તે સમજાવો.

* સત્યપંથ શાસ્ત્ર શ્રી મચ્છા અવતારની કથા બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શક્તિ મલી, ત્રણે લેખા હાલમાં ભલી; ત્રણેનો ચાલે જે અંશ, તે કહાવે હરિની વંશ. તેમાંજે કહિને મૂર્ત એક, “તેના કહિયે એકલા અન્નત વિવેક” તેના પૂજે જે કોઈએ “તે તો અમરાપુર જાય” બીજા પાત્રમાં ખપે, “લે દાન તેને ના જપે”

શ્રી કૃષ્ણે કહ્યું, કે જ્યારે હરિને જે કાર્ય કરવું હોય છે, તેના સંજોગો પ્રથમથી મેળવી ઉભા કરી દે છે. ‘ રૂકમ રાજા એ બ્રહ્મ અંશે અવતર્યા છે.’ ને તેમને વંશે આવશક્તિ રૂકમણીએ જન્મ લીધો. ને તેને હું (વિષ્ણુ) વર્યો. તેની પ્રજાએ હરિવંશ થયો.

એક સમયે ‘ શ્રી ઉષાને ’ સ્વપ્ન આવ્યું ને તે જાણે શ્રી પ્રવુન્નના પુત્ર શ્રી અનિરૂદ્ધને વરી, જ્યારે થઈ ત્યારે મીંદસ લાથે ખાંધેલું, વિવાહના સર્વ સંસ્કારો ઉષાના શરિદ ઉપર દેખાતા હતા, તે વાત તેની સખી ‘રમા’-ચિત્રલેખાને કહી, પણ સ્વામીનું નામ ઠામ વિસારેલ હોવાથી, ચિત્રલેખાને કહી શકી નહિ. ત્યારે ચિત્રલેખાએ દાણવી વિદ્યાના પ્રભાવે, પૃથ્વીભરના રાજવી ને રાજકુમારો ઋષિઓ ને ઋષિ-પુત્રોનાં ચિત્ર દોરી શ્રી ઉષાને ઓળખાણ માટે દેખાડ્યા, તેમાંથી શ્રી ઉષાએ “અનીરૂદ્ધ” ને ઓળખ્યા. ત્યારે દાણવી વિદ્યાએ ચિત્રલેખા દ્વારકાંથી અનીરૂદ્ધને રાત્રે પલંગ ઉપર નિદ્રામાં પલંગ સહિત સોણિતપુર લાવી, ઉષાને અર્પણ કર્યા, ને પોતે પણ વરી. બાણાશુર આ વાતને જાણી અનિરૂદ્ધ સાથે યુદ્ધે ચડ્યો, તેમાં શ્રી કૃષ્ણે બાણાશુરને માર્યો, ને રાજ બાણાશુરના પ્રધાન, ને પિત્રાઈ ભાઈ કુભાંડને આપ્યું. ચિત્રલેખા (રમા) એજ કુભાંડની પુત્રી હતી.

બાણાશુર અપુત્ર મૂવો, ને કુંભાંડને પણ એ ચિત્ર-લેખા વિના કોઈ પુત્ર કે પુત્રી ન હોવાથી રાજ્ય ‘શ્રી અનીરુદ્ધ નેજ મળ્યું’ ને તે શોણિતપુરમાં જ રહ્યા. તે વંશ ત્યાંજ રહ્યો, એ કુળ “કૃષ્ણ કુળ” કહેવાયું.

જ્યારે દ્વારકામાં યાદવાસ્થળી થઈ ત્યારે એ વંશ શોણિતપુર હોવાથી બચી ગયો. ‘શોણિતપુર’, ‘કુશદીપ’ (હાલનું આફ્રીકા), શોણિતપુર, કુશદીપના પશ્ચિમ ને ઉત્તર બાજુ દરિયા કીનારાના પ્રદેશની રાજધાનીનું શહેર. (હાલનું મીસર), શોણિત સમુદ્ર, (હાલનો રાતો સમુદ્ર).

હવે હરિવંશ મીસરની ભૂમિમાં રાજ્ય કરતું રહ્યું. એજ વંશે ‘શ્રી બુદ્ધા ભગવાન’ શોભી રહ્યા. ઋકાળાં-તરે વંશની વૃદ્ધિ થતાં રાજ્યની સીમા સંકડાવવા લાગી. ત્યારે એ કૃષ્ણ કુળમાંથી મુખ્ય પુરૂષ “કુશઘ” નામે મહાત્મા શાલ્મલ દીપમાં શંભલનગરે પધારી રાજ્ય સ્થાપ્યું. કૃષ્ણ કુળ એ ભૂમિમાં પ્રખ્યાત મનાયો ને પૂજાયો. ઘણા વરસ રાજ્ય કર્યું. વંશ પણ વધ્યો, ભાષામાં ફેર પડવાથી કૃષ્ણ કુળના અપભ્રંશે ‘કૃષ્ણ’

* બુદ્ધા ભગવાનની સ્ત્રી કમલા શક્તિ, પિતા હંશરાજ, બ્રાહ્મણીને પોતે વિષ્ણુ, એ શ્રી હરિવંશ ચાલ્યો.

નો 'કુરેશ' બોલાયો. એટલે " કુરેશ કુળ " બોલાયો ને મનાયો.

કાળે કરી એ કુળમાં સ્યખા સાહેબ જન્મ્યા, તેઓ સાહેબને દશ પુત્ર થયા જેથી તેમને દશાંશનો વિષય અગત્યનો બન્યો. પિતાને સો પુત્ર હોય, પણ એકે અળખામણો ન હોય, હવે કીયો પુત્ર દશાંશમાં આપવો ? એ ચિંતા બાળ્યા કરતી. જેથી તેમણે પોતાના કુળના, ને એ પ્રદેશના મોતેબર પંદિતોની એક સભા ભરીને, એ પ્રશ્નનો ગુંચવાડો ઉકેલ્યા નક્કી કર્યું, સભા બોલાવી મજકુર પ્રશ્ન સભા સન્મુખ મૂક્યો. સભાએ ડરાવ્યું કે દશેના નામનો પત્રીકા નાખો. જેનું નામ આવે તે, તે મકલેશ્વરને અર્પણ કરો.

પત્રિકાઓ નખાઈ, તેમ. ' શ્રી વિષ્ણુ યજ્ઞ ' નું નામ આવ્યું, દેશની ભાષા પ્રમાણે " અબ્દુલ્લાહ સાહેબ " હતું. એ નામ આવવાથી માંહેમાંહે વાદ પડ્યો.

બે પક્ષ બંધાયા, એક પક્ષ પંદિતોનો, બીજો પક્ષ 'સ્યખા' સાહેબનો. પંદિત પક્ષે કહ્યું કે ' શ્રી વિષ્ણુ યજ્ઞ સાહેબને દશાંશમાં ન અપાય, કેમકે એમના પેટ એક પવિત્ર પુરૂષ અતિ નામાંકિત જગતારણ

જન્મશે, જેમના નામના આખા જગતભરમાં વખણાશે, ને ઘણા કાળ સુધી અમર રહેશે, એવા જગતતારણને મહાદેશ્વરનો સાધુ બનાવ્યો ન જાક ! એમને તો પરણાવવા જ જોઈએ.

શ્રી સ્યમા સાહેબે કહ્યું, કે પત્રિકા જેના નામની આવી તે ખરી, હવે બીજો બાળક એમના બદલામાં ના આપું, જેના જેવા ભાગ્ય ! એ વાદનો પહિંતોએ વચ્ચે માર્ગ કાઢ્યો, તે સર્વ સભાને પણ અનુકુળ આવવાથી ‘શ્રી વિષ્ણુ યજ્ઞ’ પરણવવાનાં ઠર્યાં, ને નેમના બદલે બસો ઉંટ મહાદેશ્વરમાં અર્પણ કરવાનું ઠર્યું.

શ્રી વિષ્ણુ યજ્ઞ સાહેબને પરણાવ્યા, જેને પેટે કલિયુગના બ્રહ્માજી નખી મહંમદ સાહેબ થયા.

શ્રી સ્યમા સાહેબને બીજા પુત્ર “પદ્મસેન” એટલે ત્યાંની ભાષા પ્રમાણે “અબુ તાલિબ” સાહેબ હતા. તે સાહેબને ત્રણ પુત્ર હતા. તે માંહેલા વિશ્વવિખ્યાત મહા ઋષાકમી શ્રી વિષ્ણુ ભગવાનનો પૂર્ણરૂપ અવતાર “શ્રી અલી નિષ્કલંકી નારાયણ” થયા.

શ્રી અલીના સગા ત્રણ ભાઈ ને તેવાજ ચોથા ભાઈ નખી મહંમદ સાહેબે શ્રી મુખે સગા ભાઈપણાનો બંધ પોતે નોંધાવ્યો છે. દરેક અવતારના પ્રથાનું કુલ ચાર જ ભાઈ હોય છે.

શ્રી સ્યબા સાહેબને ત્રીજા પુત્ર, “ શ્રી દેવેન્દ્ર ” એટલે તે દેશની ભાષાનું કુળ “ અબુસામ ” હતા. તેમને ચાર પુત્રો હતા, અસ્પત, ગજપત, નરપત, ને ભૂપત. પ્રથમ શ્રી નબી મહંમદ સાહેબે પોતે “ એકે-શ્વર ” વાહનો ઉપદેશ કરતા, ત્યારે પોતાના જ સગા કાકાઓ, અબુસામ, અબુઝેહલોદ્દીને ન ગમતો હોવાથી તેનો વિરોધ કરતા. શ્રી મહંમદ સાહેબ વળું વળું કરી આજીજીએ શાન્તિએ સમજાવતા, વિનયે વિનોદે ઉપદેશતા, પણ એ કાકાઓએ ન માન્યું તે ન જ માન્યું. ઉલ્ટો વિરોધ વધારી તેમનો નાશ કરવા પ્રેરાયેલા રહેતા. ફક્ત ‘શ્રીઅલી નિકલંકી’ની મદદથી જ વિજયવંત રહેતા. તેમ “ શ્રી નબી સાહેબ ”નું બળ દિન પર દીન અધિકા અધિક વધતું જ રહેતું, ને એ કાકાઓનું બળ દીન પર દીન જાજરવત હલકું પડતું ચાલ્યું.

તેજ પ્રણાલિકાએ અસ્પતાદિ ચારે ભાઈઓને વિદેશ ગમન સુલ્લભ સાગવાથી હીજરત કરવા પ્રેરાયા. ચારે તરફ નજર કરી, પણ તેમને તે પશ્ચિમ દિશાના દેશો તરફ કાંઈ નજર ન ખુંપવાથી પુર્વગામી થયાનો ઉકેલ આવ્યો. જેથી “ બાબલ બેડી ”* એટલે તે એક

* બાબલ બેડી એટલે એ ચારે ભાઈ માતા કાતમા

વહાણમાં સવાર થઈ એ અસ્પતા દી ચારે ભાઈરવાના થયા. તેમની સાથે, એક મિત્ર બાણ કુરેશી પણ સાથે થયો, રસ્તામાં આવતાં એક તુંબડું મળ્યું, તે લીધું, તેમાં એક બાળક હતું, તે પણ સાથે લીધું. એજ બાળકના વંશનાં “તુંબેર ચારણો” હાલ કહેવાય છે. એ બેડી જંબુ દીપના સૌરાષ્ટ્ર ભૂમિના વેરાવળ બંદરે નાગરીને ત્યાં એ પાંચે જીવ (છો) હત્યા, ને પોતાના રક્ષણના સવાલને ચર્ચી, ભાલ મલતાં જુનાગઢના મહારાજા પાસે આવ્યા, ને રક્ષિત થયા. જુનાગઢના ભૂપે જ્યોતિષિયો બોલાવી રક્ષણનો પ્રકાર મેળવી કાર્ય આદર્યું. જ્યોતિષિયોના કહેવા પ્રમાણે જુનાગઢનો ડુંગર હાલ જે હાલ દાતારના ડુંગરને નામે પ્રખ્યાત છે. તેના ઉપર કોટ ઉપર હાલ જે ઝંડીયા^૧ કુવાના નામે બોલાય છે, તે બોદાવવા માંડ્યો. કેમકે અસ્પતના દિને વાંસે જે શત્રુ આવનાર આકાશ માર્ગે આવી, આ ઠેકાણે ઉતરે, તેવો જ પાતાળમાં પેશી જાય, ને તેને આ ખાડામાં પથ્થરે કરી પૂરી દેવાય તે માટે ખાડો તૈયાર કરાવ્યો. ત્યાં સુધી બોદાવ્યું કે બોદનારાઓને

પાસે પોતાની સફરનો સુગમ માર્ગ જાણવા બરહાસ કરી ત્યારે માતા ક્ષાતમાએ કાગળની નાળ બનાવી આપી તે બાબલ બેડી.

૧ ઝંડીયો=નવધણકૂવો.

દિવસે દેખાય નહિ ત્યાં સુધી તેઓ એક બીજાને ભાળે નહિ. ખોદતાં કોદાળા એક બીજાને અથડાવા લાગ્યા. એક બે માણસ જખ્ખી થયા, ને એક બે માણસ મરણ શરણ થયા. એટલે ખોદાવવાનું બંધ કરાવી, તેની આબુખાબુ લશ્કર સંતાડી ગોઠવી દીધું.

જેપિયોના નિર્માણ કરેલા દિવસેજ “ શ્રી અલી ” ઘોડેસ્વારીએ પધારી કુવામાં ઉતરીજ પડ્યા, તેવાજ કુવાની આબુખાબુ ગોઠવેલું લશ્કરે પથરા કુવામાં પુરવા માંડ્યા. જે પથથરો કુવામાં પડતા તે સ્વાર કે ઘોડાને ઈજા કર્યા વગર ઘોડાના પગ નીચે ગોઠવાઈ જતા. જેથી કુવો પુરાઈ જવા લાગ્યો, ને ઘોડાને સ્વાર ઉપર આવવા લાગ્યા. કુવાનો કેટલોક ભાગ પુરાયો હશે, ત્યારે પોતે ધારણ કરેલા તુપંજા બહાર ફેંકવાની અગત્ય નજણાયાથી, પોતે એક તુપંજે કમરેથી અળગો કરી પોતે સ્વહસ્તે બહાર ફેંક્યો, તે તુપંજે વેરાવળ બંદરે જઈ દરિયામાં પડ્યો. તે તુપંજે જ્યારે એમાં પડવાનો દિવસ આવે છે, ત્યારે તેજ દિવસે દરિયાની બહાર સપાટી ઉપર તરી આવી સર્વને દર્શન દે છે, ને તેના પુજારીઓ, તેને સીંદુરાદીથી પૂજન કરે છે, કે પાંછા પાણીમાં અલોપ થઈ જાય છે. બીજે તુપંજે પોતે બહાર ફેંક્યો, (નાખ્યો), તે એજ કુવા કાંઠે પડ્યો છે, તેનો માપ લેવા વણા ધણા કારીગરો મથી મુવા, પણ તેનો

માપ ઠામ પડતો નથી. એક વાર માપ લીધા પછી ફરી માપ લો તો, ફરીએ ને એ માપ આવે નહિ, કાં વધે કે ઘટે, કદીએ જે પહેલાં માપ આવ્યો તે ફરી નાજ આવે.

“ શ્રી અલી ” એ કુવામાંથી બાહર પધારી અસ્પતા દિ ચારે ભાઈએને ઘેરી લઈ વણા સમજાવ્યા, પણ એક મોટા ભાઈએ શિખામણ માની, બીજા ભાઈએ જુનાગઢ મુકી ઉત્તરગામી થઈ સિંધ પધારી ગયા. સિંધમાં જઈ સુમરા તરીકે સિંધનું રાજ્ય કર્યું, ને સુમરાના નામે પ્રખ્યાતિને પામ્યા. એ વંશ ત્યાં પણ શ્રી હરિ પ્રતાપે વધ્યો. રાજાનો વંશ ‘વધવાથી ભૂમિની સંકટામણ પડેજ ! જેથી સિંધમાંથી એક પરાક્રમી સુમરો “ જાડા ” નામનો કચ્છમાં પધાર્યો. તેમનો જ વંશ આજ “ જાડેજ ” ક્ષત્રીના નામથી પ્રખ્યાત છે. તેમનો વંશ હાલ કચ્છ, કાઠીયાવાડ, ગુજરાતીમાં પ્રસરેલ છે.

શ્રી નિષ્કલંકી “ શ્રી અલી ” સાહેબ પછી, એ શ્રી હરિવંશ આગળ ચાલ્યો, તેમના શ્રી ઈમામ ‘હુસેન’ “ શ્રી અલી ” ના પુત્ર હતા. ‘ શ્રી અલી વિષ્ણુ ’ ‘ શ્રી નબી મહંમદ ખલા’ ને શ્રી નબી

મહંમદની પુત્રી 'આઘશક્તિ માતા કાતમા' તેમનો હરિવંશ આગળ આલ્યો.

એ વંશમાં ઇમામ જાફરે સાહિક પછી "પુત્ર-સ્ત્રી" મુનિની પેઠે વંશમાં ભેદ પડ્યો. શ્રી ઇમામ જાફરે સાહિક સાહેબને બે સ્ત્રીઓ હતી, પ્રથમ પોતે હરિવંશ માંહેલા ઇમામ હસનના કુળ માંહેલી દીકરીને પરણ્યા હતા. તેમના પેટથી હઝરત ઇમામ ઇસ્માઇલ સાહેબ જન્મ્યા હતા.

તે બીજી સ્ત્રી બની અબ્બાસીના કુળની કન્યા પોતે વેચાણ લીધી હતી. તેના પેટથી મુશીયેકાજમ નામના પુત્રાદિ થયા હતા, કાલે કરી.

શ્રી ઇમામ ઇસ્માઇલ પછી શ્રી ઇમામ મુન્તેસર ખિલાના સમય પણ ઇમામ જાફરે સાહિક જેવાજ આવ્યો. એ સાહેબને પણ બે સ્ત્રી હતી. એક તો હરિવંશ માંહેલા હતા. બીજા તુર્કાણી હતા. તુર્કાણીનો ભાઈ શ્રી ઇમામ મુન્તેસર ખિલા સાહેબના રાજ્યની સેન્યનો સેનાઅધ્યક્ષ હતો.

શ્રી ઇમામ મુન્તેસર ખિલાહ, પંચતત્ને પામ્યા, પછી તેમના ત્રણ પુત્રો હતા, પ્રથમ માતા હરિવંશીનાં

ઉદ્ધરેથી ‘શ્રી ઇમામ શાહની ઝાર’ હતા. બીજી માતાથી મુસ્તેઅલી આદિ હતા.

મામાના બળે મુસ્તેઅલી રાજ્યાસને પધારી, વડીલ ભાઈને તેમના સ્ત્રી પુત્ર સાથે કેદખાનામાં પધરાવ્યા. ત્યાં કેદખાનામાં શ્રી ઇમામ શાહનિઝાર, પંચત્વને પામી ગયા, પણ તેમના પુત્ર શ્રી ઇમામ શાહ હાદી છે વરસની આયુષ્યમાં મીસરની જેલની દીવાલો ચીરી ઇરાન પધારી ગયા ! ને કેદાઈને ખખર સરખી ના પડી કે ક્યાંથી ગયા ? ને ક્યાં ગયા ?

મજકુર હરિવંશજ ચાલતો ચાલતો “અલાઓદીન મહંમદ” સાહેબ સુધી ઇરાનની ભૂમિ અલમેત ગઢમાં રહ્યો. હવે એ વંશે જંબુદીપની ભૂમિનું આમંત્રણ સ્વિકાર્યું.

શ્રી ઇમામ “અલાઓદીન મહંમદ” સાહેબે પીર સલાહોદીન (નુરસહગોર) સાહેબના પુત્ર ‘શ્રી પીર શમ્મસ’ સાહેબને બોલાવી ઇમામતની કળા તેમને અર્પણ કરી, પોતે યુધ્ધે હલાકુખાં સામે ચડ્યા. શ્રી પીર સલાહોદીન, ને શ્રી ઇમામ અલાઓદીન મહંમદ બંને પીતરાઈ કાકો ભત્રીજે થાય. અનાદિ કાળના ધોરણે ઇમામ સહગોર અસ્થાનકે હોય તે પ્રગણે

શ્રી ગોર ને શ્રી નર એ બન્ને કળા શ્રી પીર શમ્સ સાહેબમાં દીપતી રહી. ને પોતે જંબુદીપે પંજબ ભૂમિએ પધાયાં.

શ્રી પીર શમ્સને બે પુત્ર, શ્રી ઇમામ કાશમ શાહ, ને શ્રી પીર નસીરોદીન થયા, અહીં બન્ને કળા નોખી પડી.

તે બાર કરોડીનાં ભરણ સમે, શ્રી પીર સુંદર-દીન સાથે પીર શ્રી કબીરદીનના હાથ ઉપર, શ્રી ઇમામ ઇસ્લામશાહ સાહેબે કોલ કરેલો, કે આપણે બન્ને ભેળા થઈ અન્નતનો ભરણ કરીશું, તમારે ચિંતા કરવી નહિ. તે પ્રમાણે થયું.

શ્રી નર ઇસ્લામ શાહના પુત્ર નુરમહંમદશાહ બાવાએ શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ બાવાને 'ઇરાન દેશે બોલાવી પોતાની ઇમાબતની કળા તેમનેસોંપી જે "ગોર તે પ્રથમના હતા" ને પાછલની "નરની કલા મળી" એટલે ગોર ને નર બન્ને કળાના સ્વામી પોતે 'સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ બાવા' થઈ જુને કોલ પૂરો કર્યો.

તેમના પુત્ર શ્રી વિષ્ણુ પૂર્ણ કળાએ શ્રી નરઅલી મહંમદશાહ થયા, પોતે શ્રી સદ્ગોર ઇમામશાહ, શ્રી બ્રહ્મા શ્રી નરઅલી મહંમદશાહ, વિષ્ણુ ને આદ્યશક્તિ,

‘શ્રી બુઝુરક બેગમ, એ હરિવંશનો ત્રીગુણી કળાનો
 સ્ટાફ અનાદિ કાળની પ્રથા અનુકુળ અહીં બંધાયો.
 એની કળા એજ જાણે. સાત્ત્વિક આહારે એ ભેદ
 સુજે બીજને રંચ માત્ર ન સમજાય, ને ન મનાય.
 બીજ સર્વ વિમાસ્યા કરે, તેનો વિરોધ કરતાં
 જંપે નહિ.

મજકુર હરિવંશે શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામ-
 શાહ બ્રહ્મ કળાએ ને એજ દેહીમાં શ્રી વિષ્ણુની
 કળા પણ એજ દેહીમાં. એટલે બન્ને કળાધારી, શ્રી
 હરિ ઇમામદીન-શ્રી ઇમામશાહ બાવા થયા. તેમના
 દીકરા રૂપે શ્રી હરિ વિષ્ણુ. આઘ નિરંજન નરઅલી
 મહંમદશાહ બાવા સોળ કળા સહિત જન્મ્યા. છઠ્ઠીના
 દિવસે જ સોળ કળા સહિત પંજે લઈ, સત્યવંણી
 ભાંખી તેમના પુત્ર શ્રી હરિવંશે શાહોજી સદાબોદીન
 બાવા, તેના પુત્ર શ્રી હરિવંશે શ્રી શાહોજી જલા-
 લોદીન બાવા, તેમના પુત્ર શ્રી શાહોજી મુર્તુઝાશાહ
 બાવા તેમના પુત્ર શ્રી શાહોજી અશરફશાહ બાવા
 દિલ્લી ઔરંગઝેબ બાદશાહના સમે પધારી “અમર
 દીવો” ૪૫ વીંધા જમીનનો ફર્માન આદિ બાદશાહી
 લેખો લાવનાર, એ શ્રીનો રોજે ધોળકામાં છે. આ
 પછી અન્નથી હરિવંશ વીરમી કળા રહિત રહે છે.

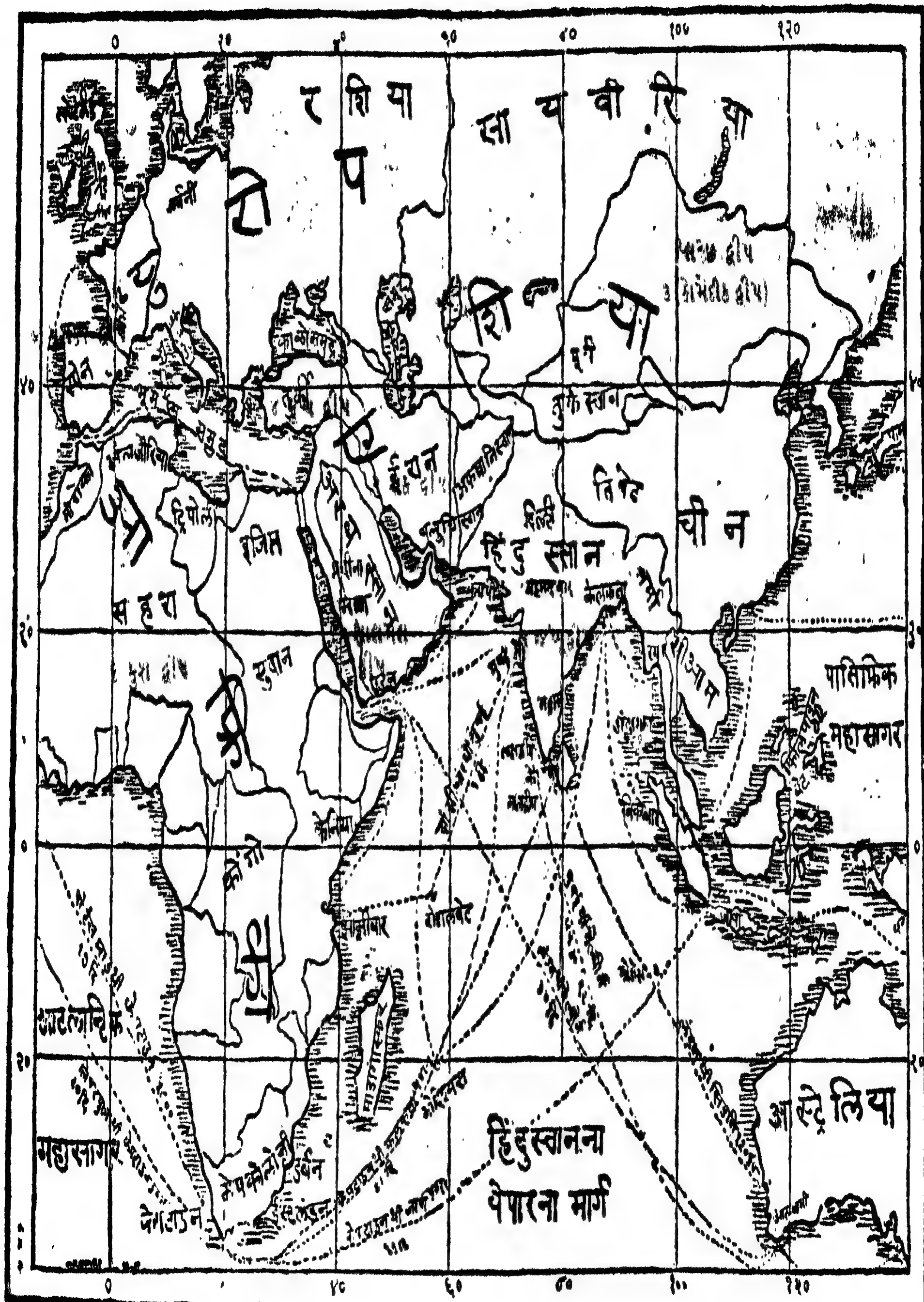
બારમી સદીના કેલનાકારણે શ્રી ગોર, ને શ્રી નર હાલ અલોપ, એટલે ગુપ્ત, કલા રહિત છે. જેથી જગતને અણુકેલ ગુચ્ચણ માદક આહારે થઇ છે. જ્ઞાને ખોળવાતું છે. સાત્ત્વિક આહારીજ જ્ઞાનના ભેદ પામી, શ્રીજીને ઓળખી આનંદ કરશે. ખોલો શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણકી જય, જય, જય, સત્ય મેવ જયતે.

આ લેખ શ્રી ગીતા, કૃષ્ણલીલા, કહાનડે પ્રબંધ, “જગદ્-ગુરુ” [શ્રી ચનખંદેશ્વર, કૃત] કાઠીયાવાડી સાહિત્ય, કચ્છ કાઠીયાવાડની પદરચના, ભાગ ૧, (નખી મહંમદ), એ હેડીંગ નીચે કચ્છના કલાધારો, મહંમદ સાહેબનું જીવન, “તવારી-ખેના શોખ,” મીસરનો રાજ્ય વિભાગ” મહાભારત હરિ-વંશ પર્વ,” દુનિયાના સિદ્ધના જિહો ઇતિહાસાદિ ગ્રંથોમાંથી લીધેલો છે.

સાત વિભાગોની વહેચણી.

દીપનું નામ.	હાલનું નામ.	ફેરબદલ થવાનું કારણ.
૧ જંબુદીપ	હિંદુસ્તાન આસામ બરમા	આ ઇલાકામાં જામનાં ફળો આમ છે.
૨ શાકદીપ	ઈરાન અને પુરાસાન	અહીં કુટ અને બકાનો વધુ રહે છે
૩ કુમીકદીપ	રસજર્મની ચીન જાપાન.	અહીં પર્વતો વીશેષ છે અને ક્ષેત્ર ભુમી વધુ છે
૪ કંન્યદીપ	ઇટલી અને ગ્રીક	અહીં હવાસીલ બગલા વગેરે વધુ થાય છે
૫ શાલમલદીપ	અરબસ્તાન અને કીનઆન	અહીં રૂ રેશમ જેવું નરમ થાય છે.
૬ કુશદીપ	આફ્રીકાનો ઇલાકા	અહીં બસ એટલે સુગંધી ધાસ થાય છે.
૭ પશ્ચિમદીપ	ઇંગ્લેન્ડ ફ્રાન્સ સ્પેન	આ ઇલાકામાં પાણી ધણું છે.

‘૫૬’ ગોરખ વાણી.

ગાયાનું મંડાણ યોગણી, આઘ પુરૂષ ધર ચેલી;
મારું મન માને તે સગે ચલુ, નકાં ફિરું અકેલી.

માયાનું મંડાણ યોગણી. ॥ ૮૬ ॥

કૃતાયુગમાં ઉમૈયા કહેવાણી, શીવ શંભુ ધર નારી;
ભસ્માસુર દાણવ મેં રોળ્યો, હું ઝવડાથી ન્યારી.

માયાનું મંડાણ ॥ ૧ ॥

ત્રેતાયુગમાં સીતા કેહેવાણી, રામચંદ્ર ધર નારી;
દશાસર રાવણ મેં રોળ્યો, હું ઝવડાથી ન્યારી.

દ્વાપર યુગમાં દ્રૌપદી કેહેવાણી, પાંચ પાંડુડવ ધર નારી;
કૈયા કોરવ મેં હણ્યા, હું ઝવડાથી ન્યારી.

માયાનું મંડાણ ॥ ૩ ॥

કલિયુગમાં કાળકા કેહેવાણી, આઘ પુરૂષ ધર દેવી;
પતૈનો પાવો મેં રોળ્યો, હું ઝવડાથી ન્યારી.

માયાનું મંડાણ ॥ ૪ ॥

ભોગવ્યા વખતે ભારજી કેહેવાણી, પુજ્યા વખતે દેવી;
પુજ્યા તે તે પામી ગયા, સમય સમયમાં જેવી.

માયાનું મંડાણ ॥ ૫ ॥

મચ્છંદર પ્રતાપે જતી ગોરખ બોલ્યા, આઘ અંતથી એવી;
પરખ્યા તે તે પુજી રહ્યા, હાલું હેલા ખાતી.

માયાનું મંડાણ ॥ ૬ ॥

દશાતરી આલ ગાયત્રી⁺

(ભાષા અર્જિમાં) કર્માનન્ત, બિસ્મિલ્લાહ હિરંદ્રમાં નિરંદ્રીમ.

પ્રથમ પરમેશ્વરા, પ્રલ્યાદિ જલ સાગરા, સે-
વાને કારણે હેત રચંતે, ધરતી ઉપર પાચે નદેતવા,
સદા સર્વે પ્રલય ગતમ્, પ્રથમ દિલ વર્ણુ તે ધંધુ-
કાર, ત્યારે સ્વામી આવ નિરંજન નિરાકાર. ત્યાં

+ આલ ગાયત્રી મોટી નાની, એમ ચાર પ્રકારની શ્રી
સદ્ગોરે સમજાવેલી છે. (૧) પહેલા પ્રકારની ઘણીજ મોટી
છે, જેમાં વંશ બદલા બદલીના ભેદો સંપૂર્ણ સમજી શકાય
છે. (૨) બીજા પ્રકારનીમાં વર્ણુની અદલા બદલી સમજી
શકાય છે. તેમાં નામની સંખ્યા પહેલા કરતાં બીજામાં કમી
છે. આ ત્રીજા (૩) પ્રકારની છે તેમાં સદાંગ વંશ બતાવ્યો
છે. નામોની સંખ્યા કાંઈક તે તે બનેથી ઓછી છે. ચોથા
પ્રકારની પૂજના મંત્રોમાં છે. શિજરો અને કુર્શિનામું એ
આલ નામાથી કાંઈક નામોમાં વધઘટથી ભાષા ભેદે બિન્ન છે.
એ સર્વને સમજવાની જરૂર છે. સમજે જ સત્પંથનો સુગમતા
પ્રત્યક્ષ થાય છે.

કવન ચેન પરિવર્તે ? હમ્ દેહિતે આઘ પુરુષ નારા-
યણ, આપમને આપ ધ્યાન કર્તવંગ હેા સ્વામીજી !

તદા નુર નિર્વાણ આપ હસ્તકે. તદા નિરં-
જન તે નિરાકાર. તહાં લિલ્લ વણું તે ધંધુકાર. ત્યારે
નહિ સાદ. નહિ શબ્દ, નહિ ઉનાદ, નહિ ઓંમકાર
(ઐ), નહિ ઉત્તપન્ન, નહિ રેવત, નહિ રચના, નહિ
પવન, નહિ પાણી, નહિ ખાણી, નહિ વાણિ, નહિ
વેદ. નહિ ભેદ, નહિ જલ, નહિ કમલ, નહિ હમલ, નહિ
વમલ નહિ પર્વત, પાષાણ નહિ નદિયો. નહિ નવાણ, નહિ
સમુદ્ર, નહિ સાગર, નહિ ગિરીવર, નહિ કૈલાશ,
નહિ મેર, નહિ મેખલા, નહિ સ્વર્ગ, નહિ નર્ક, નહિ
મૃત્યુ, નહિ પાતાળ, નહિ ધરતી, નહિ આકાશ, નહિ
ચંદ્ર, નહિ સૂર, નહિ તારા, નહિ ધ્રુ, નહિ મેઘ, નહિ
મંડલ, નહિ રેહણી, નહિ દિવસ, નહિ સૂન નહિ
પોકાર નહિ જરણ, નહિ મરણ, નહિ સૃષ્ટી, નહિ
સંયોગ, નહિ ભાવ, નહિ લ્યંકાર, નહિ રૂપ. નહિ
રેખા, નહિ રાગ, નહિ ભાષા, નહિ હમ, નહિ ક-
હમ, નહિ ધર્મ, નહિ ધર્મકાર, નહિ રીત, નહિ કરીત
નહિ યોગ, નહિ યુક્તિ, નહિ શક્ત, નહિ ભક્ત, નહિ
અનિલ, નહિ મોહ, નહિ માયા, નહિ કામ, નહિ કાયા,

ત્યારે ભાવ ખેદ કાંઈ નહુતા, તદા આઘ નિરંજને કંઈ
પેરે સૃષ્ટી નિપાઈ ? હો સ્વામીજી !

પ્રથમ લિલ વર્ણ તે ધંધુકાર મધે ઐં (ઓંમ)
કાર. ઐં (ઓંમ) કારથી હેત ધરિયા, હેતથી નીર
ઝરિયા, નીરથી ખીર કરિયા, ખીરથી ફીણ ઉપાયા,
ફીણ માંહેથી ઇંડ નીપાયા, ઇંડ થકી રચંતે સર્વે
રચના. ઇંડ હેદીને ત્રણ ભુવન સૃજ્યા હો
સ્વામીજી !

પ્રથમ જમીનના જડ બાંધતાં જુગ પાંચ પ,
પાંચ પ, જુગતો પિયાલ થોભંતા, પાંચ પ. જુગતો
ગઢમેર ઉઠંતાં, પાંચ પ, જુગતો બ્રહ્માંડ જડતાં,
આઠ ૮, જુગતો ગીતા ગાયંત્રી ઓચરંતાં, ૯, નવ
યુગતો નીર નવાણ ભરંતાં, બાર ૧૨, જુગતો રૂંદ
માલા ફેરવતાં, વીસ ૨૦, જુગતો વભૂતી વનસ્તી
વસંતા, ત્રણ ૩, જુગતો ત્રિભુવન ત્રિશુળ ધરંતા,
એક ૧, જુગતો ઐં [ઓંમ] કાર બોલી ભણતાં,
એવા તોહોતેર ૭૩, યુગતો વહિ ગયા સ્વામીજીને
અટકત કરંતા.

તદા અગમ્ અગોચર સદ્ગોર બ્રહ્મા, નર
નારાયણ, દેવ ! માહેશ્વર; એ ત્રણ દેવની જે કોઈ
પૂજા કરે, તેના આવાગવનના ફેરા ટલે.

તદા સ્વામીજીએ પેહલા રોપ્યા સત્ય, સત્ય ઉપર દત્ત, દત્ત ઉપર ક્ષમા, ક્ષમા ઉપર ગજ, ગજ ઉપર નીલ, નીલ ઉપર અનિલ, અનિલ ઉપર શેષ નાગ, શેષ-નાગની ફેણ ઉપર ઘખળા ઘેરી, ઘખળા ધારીના સીંગ ઉપર એક રાધ, એટલા ઉપર યત્ન કરી સ્વામીજીએ સૃષ્ટી નીપાઈ.

કબરમા સૃષ્ટિની રચનામાં પાંચે તત્સેવ હતી તેમાં તે જ તપ પ્રધાન પદે શ્રી હરિ રાખવું.

કરણ કલ્પનાં અવતરિ પાત્ર સુણો ઋષિવર ભાઈ ? જ્યાં થકી સ્વામીજીએ રૂપ ધર્યાં, તે રૂપને ઓળખીને આજ કરો કમાઈ.

પ્રથમ નામતો નીલ ૧. અનીલ ૨ સુન્ ૩, ૪, ધ્યાન ૫, જ્ઞાન ૬, મયાન ૭, નુર ૮, તેજ ૯, જલ ૧૦, કમલ ૧૧, કહમ ૧૨, આદ્યપુરુષ, ૧૩, નાદપુરુષ, ૧૪, ગજતત્ત્વ ૧૫, પરમતત્ત્વ, ૧૬, આદ્યપુરુષ ૧૭, આદ્ય પુરુષથી ઐ (ઓમ) કાર. ઓમ (ઐ) કારથી ચારે વેદ પ્રકાશ. આદ્ય પુરુષથી નાભી ચક્ર, નાભી ચક્રથી ભયે ગોર બ્રહ્મા, સદ્ગોર બ્રહ્માથી સર્વ સૃષ્ટીની ઉત્તપત્ત. જે ચાર કલ્પના અવતાર પાત્ર સાંભળો મુનિવર ભાઈ ? જ્યાં થકી

ગોર નરે અવતાર લીધા, એ અવતારને ઓળખીને કરે કમાઈ.

શ્રથમ નામતો ઐ (ઓમ) ૧, ઉનાહ ૨, અવીગત ૩, ઐહૈહ ૪, હવ ૫, કવ ૬, તત્વ ૭, ધર્મ ૮, તેજ ૯, કેવલિક ૧૦, નાહ ૧૧, ઓત્રા ૧૨, હરિતકૃત ૧૩, પુરવા ૧૪, અતિતૂ વંશી^૧ ૧૫, પ્રેમ ઋષિ^૨ ૧૬, વંશ તો શ્રી મચ્છ^૩ ૧૭.

શ્રી મચ્છની માતા તો શંખાવતી. પિતા તો પરમઋષિ, શક્તિ તો દેવી ચંદ્રિકા. ગોર તો માનધાતા, અસ્થન તો હંસપુર, ક્ષેત્ર તો દ્વારામતી ત્યાં નર દલો દાણુવ તો શંખાસુર, વિચાર તો ઋગ્વેદ, ઓચરં તે ગાયત્રી, સાત વાર સત્તાવીશ નક્ષત્ર, પંદર તિથિ, બાર કરણ, નવ ગ્રહ. સૂર્ય મંત્રનો જપ જપતા આવ્યા, સ્વામી! ઋષિયોને સ્થાપી, શંખાસુરને સંહારી, સાતે પાતળના રાજ્યોને વચન આપી, સદ્ગોર બ્રહ્માનાં વેદવાળી, સવાકોડી સહ રુખમાંગત ભક્તને ઓધારી તમે ભલે

૧ અતિતૂ વંશીનું બીજું નામ અત્રી ઋષિ. ૨ પ્રેમ ઋષિનું બીજું નામ પરમ ઋષિ. ૩ શ્રી મચ્છનું બીજું નામ મનુઋષિ છે. ૪ ચંદ્રિકાનું બીજું નામ ચંડિકા છે.

અવતર્યા યુગે યુગે દેવમુરારી, જે કોઈ ચિત્ત હરિશું
લાગ્યે, તેનાં ધર્મ^૧ વધે ને પાપ ક્ષય થાયે. નમો
નમો ભાઈ પરિબ્રહ્મ નારાયણના નામને. જે રૂપે
આપણા સદ્ગોર બ્રહ્મા, નરનારાયણ હોય ? આજ
તે રૂપને ધાઈએ.

અવતાર પહેલો શ્રી મચ્છ; ચાર લાખ બંત્રીસ
હજાર (૪૩૨૦૦૦) વર્ષ વર્તે.

સંપૂર્ણ.

શ્રી મચ્છના મનાઈત ૧૮, ઉગ્રસેન ૧૯,
અનુવ્રત ૨૦, બ્રહ્મસ્પતી ૨૧, અસુમિત્ર ૨૨, ^૧પ્રીકમ્
ઋષિ ૨૩, વંશતો શ્રી ^૨કૂર્મ ૨૪.

શ્રી કૂર્મની માતાતા કમળાવતી, પિતાતો
પ્રીકમ્ ઋષિ, શક્તિ તો દેવી બેચરા, ગોરતો ઐ-
કાઅંકી^૩, સ્થાનનો મહાપુર, ક્ષેત્ર તો માનસરોવર.
ત્યાં નર દસો દાણુવ તો મધુકટક, વિચારતો ઋ-
ગ્વેદ, ઓચરંતે ગાયત્રી, સાત વાર સત્તાવીશ નક્ષેત્ર,
પંદર તિથ ને બાર કરણ, નવ ગ્રહ, સૂર્ય મંત્રનો

૧ પ્રીકમ્ ઋષિનું બીજું નામ પ્રિયકર ઋષિ. ૨ શ્રી
કૂર્મનું બીજું નામ કચ્છપ ઋષિ.

૩ ઐકાઅંકીનું બીજું નામ 'અકાંતિક' (એકાંતઠગ)
ઋષિ.

જાપ જપતા આળ્યા. સ્વામી ! ઋષિયોને સ્થાપી.
મધુકટક દાવણને સંહારી. ચૈદ રત્નને વાળી, સવા
કોડીશું રાજ અમરિષતે ઓધારી, તમે ભલે અવ-
તર્યા યુગે યુગે દેવ મુરારી. જે કાંઈ ચિત્ત હરિશું
લાયે, તેનાં ધર્મ વધેને પાપ ક્ષય થાયે. નમો નમો
ભાઈ પરિબ્રહ્મ નારાયણના નામને. જેણે રૂપે આ-
પણા સ્વામીજી સદગોર બ્રહ્મા, નર નારાયણ હોય ?
આજ તે રૂપને ધાઈયે.

અવતાર બીજે શ્રી કુર્મ, ચાર લાખ બત્રીસ
હજાર (૪૩૨૦૦૦) વર્ષ વર્તે તે.

સંપૂર્ણ.

શ્રી કુર્મના વસરત^૧ ૨૫, દકાઠિત^૨ ૨૬, કા-
ત્યાયન^૩ ૨૭, પરબ્રહ્મ^૪ ૨૮, હાલમ ઋષિ ૨૯ વંશતો
શ્રી વરાહ^૫ ૩૦.

શ્રી વરાહની માતા તો પદ્માવતી, પિતા તો
હાલમ ઋષિ, શક્તિ તો દેવી સોમૈયા^૬, ગોર તો

- ૧ વસરતનું બીજું નામ અક્ષત ઋષિ. (ન ક્ષત) ત્રિં
૨ કાત્યાયનનું બીજું નામ કાજમ ઋષિ કે કથક ઋષિ.
૩ શ્રી વરાહનું બીજું નામ વાગીશ્વર: (વાયામીશ્વર:)
૪ સોમૈયાનું બીજું નામ સોમયાગ. ૫ અંકેશ્વરનું બીજું
નામ આકાશબંબ (અંકાસર.)

અંકેશ્વર. ^૫સ્થાન તો માયા પૂર (મહિકાપૂર) ક્ષેત્ર તો ભૈકાસુર. ત્યાં નર હલો ડાણુવ તો મુરધબ્જ, વિચારતો ઋગ્વેદ. ઓચરંતે ગાયત્રી, સાત વાર સત્તાવીસ નક્ષત્ર, પંદર તિથિ ને બાર કરણ, નવ ગ્રહ, સૂર્ય મંત્રનો જાપ જપતા આવ્યા. સ્વામી ! ઋષિયોને સ્થાપી, મુરધ્વજ હહીંતને સંહારી, સવા કોડી શું રાજા ધ્રુ ભક્તને ઓધારી, તમે ભલેં અવતર્યા યુગે યુગે દેવ મુરારી, જે કોઈ ચિત્ત હરિશું લાગ્યે, તેનાં ધર્મ વધે ને પાપનો ક્ષય થાય. નમો નમો ભાઈ પરિબ્રહ્મ નારાયણના નામને, જેણે રૂપે આપણા સદ્ગોર સ્વામી નર નારાયણ હોય ! આજ તે રૂપને ધાઈએ.

અવતાર ત્રીજો શ્રી વરાહ, ચાર લાખ બત્રીસ હજાર (૪૩૨૦૦૦) વર્ષ વર્તે.

સંપૂર્ણ.

શ્રી વરાહના દેહેર (૩૧), રૂપક (૩૨), કેશવ (૩૩), નશાબલિપત્ય (૩૪), ગૌતમ (૩૫), અમરિષ (૩૬), વંશ તો શ્રી નૃસિંહ^૧ (૩૭).

શ્રી નૃસિંહની માતા તો અંદ્રાવલી, પિતા તો અમરિષ,^૨ શક્તિ તો તુલજા ભવાની,^૩ (કમલા) ગોર

૧ શ્રી નૃસિંહનું બીજું નામ નરહરઋષિ. ૨ અમરિષનું બીજું નામ અમ્ઋષિ. ૩ તુલજાભવાનીનું બીજું નામ સોમયા દેવી (સોમયાગ).

તો અમ્મર તેજ, અસ્થાન તો કાશ્મિર, ક્ષેત્ર તો ચરણા
પુરી. ત્યાં નર હલો દાણવંતો હિરણ્યાક્ષિપુ,^૧ વિચાર
તો ઋગ્વેદ, ઓચરંતે ગાયત્રી, સાત વાર, સત્તાવીસ
નક્ષત્ર, પંદર તિથિ ને બાર કરણ, નવ ગ્રહ, સૂર્ય મંત્રનો
જાપ જપતા આન્યા સ્વામી ! ઋષિયોને સ્થાપી, હિર્ણ્ય-
ક્ષિપુ દાણવને સંહારી, સવા કોડી શું રાજા પ્રેહલાદ
ભક્તને ઓધારી, પાંચ કોડીનું ભરણ ભરાવી, તમે
ભલે અવતર્યાં યુગે યુગે દેવ મુરારી. જે કોઈ ચિત્ત
હરિશું લાએ તેના ધર્મ વધે ને પાપ ક્ષે થાએ. નમો
નમો ભાઈ પરિબ્રહ્મ નારાયણના નામને, જેણે રૂપે
આપણા સદ્ગોર બ્રહ્મા ! નર નારાયણ હોય ? આજ તે
રૂપને ધાઈએ.

અવતાર ચોથો શ્રી નૃસિંહ, સોળ કોડી
(૧૬૦૦૦૦૦૦૦) કુલ પરવાર, ચાર લાખ બત્રીસ
હજાર [૪૩૨૦૦૦] વર્ષ વર્તે.

દિશા ઉત્તર, સ્થળ હંસપુર, દાગ વનદાગ,
પહેલા કર્તા યુગનું પરમાણુ સત્તર લાખ, અઠ્ઠાવીસ
હજાર (૧૭૨૮૦૦૦), તેમાં મજમલ્લે મોટા અવતાર
ચાર (૪).

સંપૂર્ણ.

શ્રી નૃસિંહનાં મુનિનાયક (૩૮), વંશ વહણ (૩૯), વિર લોચન (૪૦), કશ્યપઋષિ (૪૧), વંશ તો શ્રી વામન^૧ (૪૨).

શ્રી વામનની માતા તો લીલાવતી,^૨ (કમલા) પિતા તો કશ્યપઋષિ, શક્તિ તો દેવી કોપ્રીલા, ગોર તો સેહજનંદ, સ્થાન તો બગપુર,^૩ ક્ષેત્ર વનથળી, ત્યાં નર દલો દાણવતો બળીરાજ, વિચાર તો ચન્નુવેદ, ઓચરંતે ગાયત્રી, સાત વાર સત્તાવીસ નક્ષત્ર, પંદર તિથિ, બાર કરણ, નવ ગ્રહ, સૂર્ય મંત્રનો જપ જપતા આવ્યા સ્વામી! ઋષિયોને સ્થાપી, બળી દંહીતને સંહારી, કમલધ્વજ ભક્તને ઓધારી, તમે ભલે અવતર્યા યુગે યુગે દેવ મુરારી. જે કોઈ ચિત્ત હરિશું લાગ્યે, તેના ધર્મ વધે ને પાપનો ક્ષય થાય. નમો નમો ભાઈ પરિબ્રહ્મ નારાયણનાં નામને. જેણે રૂપે આપણા સદ્ગોર બ્રહ્મા, નરનારાયણ હોય? આજ તે રૂપને ધાઈએ.

અવતાર પાંચમે શ્રી વામન, ચાર લાખ બત્રીસ હજાર (૪૩૨૦૦૦) વર્ષ વર્તે.

સંપૂર્ણ.

૧ શ્રી વામનનું બીજું નામ સત્યદેવઋષિ. ૨ લિલાવતીનું બીજું નામ અદિતી. ૩ બગપુરનું બીજું નામ કોએલાપુર પાટણ.

શ્રી વામનના માનધાતા ૪૩, પૃથ્વિજય ૪૪, અસરત ૪૫, જમદગ્નિ ૪૬, વંશ તો શ્રી પરશુરામ ૪૭.

શ્રી પરશુરામની માતા તો રેણુકા, પિતા તો જમદગ્નિ, શક્તિ તો માતા કાલિકાભવાની,^૧ ગોર તો જનકદેવ,^૨ સ્થાન તો માયાપુર, ક્ષેત્ર તો કૈલાસ પાટણ. ત્યાં નરેદ્રલ્યો દાણુવંતો શેહસ્ત્રાન્તુન,^૩ વિચારતો યજુર્વેદ. ઓચરંતે ગાયત્રી સાત વાર, સત્તાવીશ નક્ષત્રે, પંદર તિથિ, બાર કરણ, નવગ્રહ, સૂર્ય મંત્રનો જાપ જપતા આવ્યા. સ્વામી ! ઋષિયોને સ્થાપી, શેહસ્ત્રાન્તુન દાણુવને સંહારી. કમલેન્દ્રજ ભકતને ઓધારી, તમે ભલે અવતર્યા યુગે યુગે દેવમુરારી. જે કોઈ ચિત્ત હરિશું લાએ, તેનાં ધર્મ વધે ને પાપ ક્ષય થાએ. નમો નમો ભાઈ પરિબ્રહ્મ નારાયણનાં નામને. જેણે રૂપે આપણા સદગોર બ્રહ્માજી, નર નારાયણ હોય ? આજ તે રૂપને ધાઈએ.

૧ કાલિકાભવાનીનું મુળ નામ રાણી ઇન્દુમતી, સૂર્ય-વંશી દિલ્હીય દરબારે હરિવંશ સ્થાપનાર. ૨ જનક દેવનું બીજું નામ જંગમ ઋષિ. ૩ માયાપુરનું બીજું નામ ડુંગર-પુર પાટણ.

અવતાર છઠ્ઠો શ્રી પરશુરામ, ચાર લાખ, બ-
ત્રીસ હજાર (૪૩૨૦૦૦) વર્ષ વર્તે.

સંપૂર્ણ.

શ્રી પરશુરામના રઘુ^૧ ૪૮, નધુ ૪૯ યયાતી
૫૦, કેવલિક ૫૧, અજેપાલ ૫૨, દશરથ ૫૩, વંશ
તો શ્રીરામ ૫૪.

શ્રી રામની માતા તો કૌશલ્યા, પિતા તો દશ-
રથ, શક્તિ તો સીતા દેવી. ગોર તો વશિષ્ઠ મુનિ,
સ્થાન તો અયોધ્યા, ક્ષેત્ર તો લંકાપૂરી. ત્યાં નરહતો
દાણુવતો દશાશિશ રાવણ, વિચાર તો યજુર્વેદ, ઓ-
ચરંતે ગાયત્રી સાતવાર, સત્તાવીશ નક્ષત્રે; પંદર
તિથિ ને બાર કરણ, નવગ્રહે, સૂર્ય મંત્રનો જાપ જ-
પતા આવ્યા, સ્વામી ! ઋષિયોને સ્થાપી, દશાશિદ
રાવણને સંહારી, સાત કોડી શું રાજા હરિચંદ્ર
ભક્તને ઓધારી, તમે ભલે અવતર્યા યુગે યુગે મુરારી.
જે કોઈ ચિત્ત હરિશું લાએ, તેના ધર્મ વધે ને પાપનો
ક્ષય થાએ. નમો ભાઈ પરિબ્રહ્મ નારાયણ નામને.
જેણે રૂપે આપણા સદગોર બ્રહ્મા, નર નારાયણ હોય,
આજ તે રૂપને ધાઈએ.

૧ રઘુ રાજાથી સૂર્ય વંશમાં હરિ આવ્યા.

અવતાર સાતમે શ્રી રામ. છત્રીસ કોડી
૩૬૦૦૦૦૦૦૦) શું કુલ પરવાર, ચાર લાખ બત્રીસ
હજાર (૪૩૨૦૦૦) વર્ષ વર્તે.

દિશા પૂર્વ, સ્થળ બગપૂર, દાગ જળ દાગ.
બીજા ત્રેતાં યુગનું પ્રમાણ, બાર લાખ, છન્નુ હજાર
[૧૨૬૬૦૦૦] વર્ષ, તેમાં મજમલ્લે મોટા અવતાર
ત્રણ (૩)

સંપૂર્ણ.

શ્રી રામના લવ પપ, પદ્મ પદ, પરિક્ષિત^૧ પૃ
વિરપાલ પદ, વાસુદેવ પદ, વંશ તો શ્રી કૃષ્ણ ૬૦

શ્રી કૃષ્ણની માતા તો દેવકી, પિતા તો વાસુ-
દેવ, શક્તિ તો દેવી રક્ષમણી. ગોર તો વેદ વ્યાસ^૩
સ્થાન તો ગોકુલ^૨, ક્ષેત્ર તો મથુરાં. ત્યાં નર દલો
દાણવતો કંશાસુર, વિચારતો ચારવેદ ઓચરતે

૧ સૂર્યવંશી યયાતી રાજાની સ્ત્રી દેવયાની (શુકરાચાર્ય
ઋષિની દીકરી)ની દાસી સુમિત્રા (શર્મિષ્ઠા) રાજા વૃષપર્વાની
દીકરીએ ચંદ્રવંશી પદ્મસેનથી યયાતીને ઘેર ચંદ્રવંશમાં હરિ
વંશ સ્થાપ્યો. ૨ વિરપાલનું બીજું નામ સુરસેન. ૩ વેદ
વ્યાસ કે વિદુર વ્યાસનું બીજું નામ સજનાઈ. ૩ ગોકુળનું
બીજું નામ સામપુર.

ગાયત્રી, સાત વાર, સત્તાવીશ નક્ષત્ર, પંદર તિથી;
બાર કરણ, નવ ગ્રહ. સૂર્ય મંત્રનો જપ જપતા
આવ્યા, સ્વામી ! ઋષિયોને સ્થાપી, કંશાસુર દાવણુને
સંહારી, સહદેવ (વિદુર) ભક્તને ઓધારી, તમે
ભલે અવતર્યા, યુગે યુગે દેવ મુરારી. જે કોઈ ચિત્ત
હરિશું લાએ, તેના ધર્મ વધે ને પાપ ક્ષય થાએ.
નમો નમો ભાઈ પરિબ્રહ્મ નારાયણનાં નામને.
જેણે રૂપે આપણા સદ્ગોર બ્રહ્મા, નર નારાયણ
હોય ? આજ તે રૂપને ધાધાએ.

અવતાર આઠમો, શ્રી કૃષ્ણ, ચાર લાખ,
બત્રીસ હજાર (૪૩૨૦૦૦) વર્ષ વર્તે.

સંપૂર્ણ.

શ્રી કૃષ્ણનાં પ્રદુમન ૬૧, શેષસ્થાન ૬૨,
બુદ્ધસ્થાન ૬૩, (બલિસ્થાન) વેણીવચ્છરાજ ૬૪,
સિંહરાજ^૧ ૬૫, વંશ તો શ્રી બુદ્ધા ૬૬. ર્મનિ કહી
પાવળની ગોળી ઘોલવી.)

શ્રી બુદ્ધાની માતા તો રેણુકા^૨ પિતા તો સિંહ-

૧ સિંહરાજનું બીજું નામ સંહીરાજ શ્રી બુદ્ધાની
માતાના પિતા હતા મુળ પિતા શ્રી બુદ્ધાલ. ૨ રેણુકાનું
બીજું નામ કરુણાવતી

રાજ, શક્તિ તો દેવી હરશદ્^૧, ગોર તો હંસરાજ,
સ્થાન તો હીમવંતી નગરી, ક્ષેત્ર તો કુરુક્ષેત્ર. ત્યાં
નર હલો દાણુવ તો દુર્યોધન. વિચાર તો સામવેદ,
ઓચરંતે ગાયત્રી, સાત વાર, સત્તાવાસ નક્ષત્ર,
પંદર તિથિ, બાર કરણ, નવ ગ્રહ, સૂર્ય મંત્રનો
જપ જપતાં આવ્યા, સ્વામી ! ઋષિયોને સ્થાપી,
દુર્યોધન દાણુવને સંહારી, નવ કોડીશું રાજા યુધિ-
ષ્ઠિરને ઓધારી, તમે ભલે અવતર્યા યુગે યુગે દેવ
મુરારી. જે કોઈ ચિત્ત હરિશું લાએ, તેનાં ધર્મ
વધે ને પાપ ક્ષય થાએ. નમો નમો ભાઈ પરીબ્રહ્મ
નારાયણના નામને. જેણે રૂપે આપણા સદ્ગોર
બ્રહ્મા નર નારાયણ હોય ? આજ તે રૂપને
ધાઈએ.

અવતાર નવમો શ્રી બુદ્ધા, છપ્પન કરોડ
(૫૬૦૦૦૦૦૦૦) કુલ પરવાર. ચાર લાખ બત્રીસ
હજાર (૪૩૨૦૦૦) વર્ષ વર્તે.

દિશા ઉત્તર, સ્થળ સામપુર, દાગ અગ્રીદાગ.
ત્રીજા દાપર યુગનું પ્રમાણ. આઠ લાખ, ચોસઠ

હજાર (૮૬૪૦૦૦) વર્ષ. તેમાં મજમલે મોટા અવતાર બે (૨).

સંપૂર્ણ.

શ્રી પુદ્ધાનાં શીસ^૧ ૬૭, સામ ૬૮, મુદકાન ૬૯, ઈસ્લામ ૭૦, હાફિઝ ૭૧, આદમ ૭૨, નીઝાર ૭૩, મીઝાર ૭૪, ઇલિહાસ ૭૫, મિલ્યાસ ૭૬, મુદકાન ૭૭, કાઝમ ૭૮, કાહર ૭૯, કાયમ ૮૦, ગાલિબ ૮૧, એલબ ૮૨, ફાહિમ ૮૩, મુરાદ ૮૪, અબ્દુલ મુનાફ ૮૫, હાસમ ૮૬, અબ્દુલ મુત્તલિબ ૮૭, અબુતાલિબ ૮૮, વંશ તો શ્રી મુર્તુઝાઅલી. ૮૯

શ્રી મુર્તુઝાઅલીની માતા તો બીબી ફાતમાહબિન્તે અસદ, પિતા તો અબુતાલિબ, શક્તિ તો બીબી ફાતમાહ ઝોહરા. ગોર તો નબી મહમ્મદ, સ્થાન તો ઉપન્યા સેહસ્ત્રદીપે મકકેશ્વર, ક્ષેત્ર તો મંદરલી, ત્યાં નર દલો દાણવતો

૧ શ્રી શીસની કબર અયોધ્યામાં છે. ૨ બીબી ફાતમાહ બિન્તે અસદનું બીજું નામ ઝુલ્ફેખાં છે ૩ મંદરલીનું બીજું નામ મદીના, (મક્કાને પણ કહે છે.)

૧ અબુઝહેલ, કળી અંતે શ્રી મેંહદી રૂપે સ્થાન
 તો રહિમપુર. ક્ષેત્ર તો કુંવારીકા પંચ નદી મુળ
 સ્થાને. ત્યાં નર દસો હાણુવંતો દહીત કાળીંગો
 દન્નલ. વિચાર તો અથર્વવેદ, ઓચરંતે ગાયત્રી,
 સાત વાર, સત્તાવીશ નક્ષત્ર, પંદર તિથિ, બાર
 કરણ, નવ ગ્રહ, સૂર્ય મંત્રનો જપ જપતા
 આવ્યા. સ્વામી ! ઋષિયોને સ્થાપી, દહીત અબુ-
 ઝેલ તથા અલકમાં ને સંહારી દહીત કાળીંગોને
 સંહારસે. બાર કોડીશું ભક્ત ત્રીકમ મુખીને
 સ્થાપી, અન્નત કોડીનું ભરાણુ મુખી કમલા-
 કુંવર શિર ભરાવવા, તમે ભક્તે અવતર્યા
 યુગે યુગે દેવ મુરારી, જે કોઈ ચિત્ત હરિશું
 લાય, તેનાં ધર્મ વધે ને પાપ ક્ષય થાયે. નમો
 ભાઈ પરિબ્રહ્મ નારાયણના નામને. જેણે રૂપે

૧ અબુઝહેલ સાથે બીજો દહીત અલકમાં હતો. ૨
 હીમપુરનું બીજું નામ ઇમામપુર, પીરાણા. ૩ પંચનદી
 એટલે ૧ સાબરમતી, ૨ સરસ્વતી, ૩ સેદી, ૪ વાત્રક,
 ૫ નાડીયા.

આપણા સદ્ગોર બ્રહ્મા, નર નારાયણ હોય ? આજ તે રૂપને ધાધએ.

શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણના ગુપ્ત અવતાર ઓગણચાલીસ ૩૯, પ્રગટ અવતાર એક.

હક્કશાહ મુર્તુઝાઅલીના ઇમામહશન તથા ઇમામ હુશ્યેન ૧, ઇમામ ઝયનુદઆબેદીન ૨, ઇમામ મહમ્મદ બાકર ૩, ઇમામ બક્રો સાદિક ૪, ઇમામ ઇસમાઇલ ૫, ઇમામનુર સદ્ગોર નુરમહમ્મદ ૬, સૈયદ ૧ઇસ્માઇલ ૭, સૈયદ નુરમહમ્મદ ૮, સયદ ઇમામોદીન ૯, સૈયદ મુશાફિરોદીન ૧૦, સયદ મન્શુરોદીન ૧૧, સૈયદ ગાલિબદીન ૧૨, સૈયદ જમાલદીન ૧૩, સૈયદ સાદિકદીન ૧૪, સૈયદ મેહરદીન ૧૫, સૈયદ સાલોહદીન ૧૬, સૈયદ હાદી ૧૭, સૈયદ ફાઝલ-શાહ ૧૮, સૈયદ હાશમશાહ ૧૯, સૈયદ મહ-

આ ઇસ્માઇલ નામ ફરી રાખ્યું.

મહશાહ ૨૦, સૈયદ અહમદશાહ ૨૧, સૈયદ
 નાશિરશાહ ૨૨, સૈયદ મુશાએક ૨૩, સૈયદ
 મોહિબ ૨૪, સૈયદ મુસ્તાક ૨૫, સૈયદ મહિ-
 ચોદીન ૨૬, સૈયદ મોમિનશાહ ૨૭, સૈયદ ખાલક-
 શાહ ૨૮, સૈયદ નિઝારશાહ ૨૯, સૈયદ ઇસ્લામ-
 શાહ ૩૦, સૈયદ ^૧ઇસ્લામહાદિક ૩૧, સૈયદ ^૨શમ્મ-
 સદીન ૩૨, સૈયદ નસીરદીન ૩૩, સૈયદ સહાબો-
 દીન ૩૪, સૈયદ સદરોદીન ૩૫, સૈયદ કબીરો-
 દીન ૩૬, ૩૭, શ્રી સદગોર પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર
 ઇમામશાહ ૩૭, ૩૮, આવ વિષ્ણુ નિરંજન
 નરઅલી મહમ્મદશાહ^૩ ૩૮, હક્કલાએલાહા ઇલિ-
 લાહો મહમ્મદુરસુલિલ્લાહે.

સૈયદ ઇસ્લામ હાદિકનું બીજું નામ શ્રી નુરસદગોર
 પીર સલાહોદીન. ૨ સૈયદ શમ્મસદીનનાં બીજાં ઘણાં નામો
 છે. તેઓ કેનીયાના જલાલોદીન રૂમી (મવલાના રૂમી)
 ના ગુરુ હતા. એમને શમ્મસ ચોટ, શમ્મસ તબ્રેજી, વિગેરે
 કહે છે.

૪ શ્રી નરઅલી મહમ્મદશાહ પછીથી આલના નામો.

અવતાર દશમો, સીત્તેર શેહેસ્ર (૭૦૦૦૦)
હુશ્યેની કુલ કાયમનો પરવાર, ચાર લાખ બત્રીસ
[૪૩૨૦૦૦] હજાર વર્ષ પરીવર્તે.

દિશા પશ્ચિમ. સ્થળ હીમપુર, દાગ
ભોમદાગ.

(૩૩) શ્રી ઇમામ સૈયદ સહાબોદીન (૩૯), (૩૪) સૈયદ
ઇમામ જલાલશાહ (૪૦), (૩૫) સૈયદ ઇમામ મુર્તુજી-
શાહ (૪૧) (૧૬) સૈયદ ઇમામ અશરફશાહ (૪૨), આ
વંશમાં નરના વંશની પેઢીની સંખ્યા શ્રીજી સુધી
છત્રીસ થઇ છે. શ્રી નરનાથ અશરફશાહ બાવા
અંરંગઝેબ બાદશાહના સમયમાં શાસ્ત્રાર્થે દિલ્લી જઇ
વિજય પામી, ચમત્કારની કસોટી (અગ્નિ ઉપર મૂકેલા
લોઢાના તપેલા તવા ઉપર રહી) પસાર કરી સત્પંથનો
વિજય વાવટો ઊરાડનારા છે.

દિલ્લીના નામાંકિત પંડિત શ્યામલાલ સાથે
શાસ્ત્રાર્થ કરી પંડિતજીને શ્રીજીએ સત્પંથી બના-
વ્યા હતા.

ચોથા કળિયુગનું પ્રમાણ, ચાર લાખ બત્રીસ હજાર [૪૩૨૦૦૦] વર્ષ વર્તે. તેમાં મજમલે મોટો અવતાર એક (૧).

ધર્મ શાસ્ત્ર સુણતે પાપ તેનાં હરંતે, મોક્ષ મુગ-
તક્ષણ લાભંતે, માને તેને સ્વર્ગપુરી, ના માને તેને
નર્કપુરી.

શ્રી આદ્ય નારાયણ, મનુષ્યરૂપે જગતમાં અવતા
લેઈ પંક્તીકને ઉપદેસવા બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકરાદિરૂ
આવી પંક્તીકને ઉપદેશે છે. તે શ્રી વિષ્ણુરૂપ આ
કળિયુગમાં નિષ્કલંક (હમામમેહદિ) આદિ નાં
પધાર્યા છે તેની ખોળ કરતાં મને જે ભાળ મળી
આ બુકમાં પંક્તીકને જાહેર કરેલ છે, તેમાં જે મા
ભૂલ રહિ જતી હોય તો પંક્તીક માફ કરે હાલ એજ.
દા. ખાડી

આ બુકનો મુખ્ય આધાર, રામાયણ શ્રીમદ્ ભાગવત,
ભવિષ્યપુરાણ, કલ્કીપુરાણાદિ, જગતગુરુ આદિ ગ્રંથો ઉપરથી
લીધો છે. શ્રી વ્યાસ, શ્રી કૃષ્ણ, શ્રી ચનમેશ્વર મહારાજાદિ
કૃતાઓના લેખોના આધારે છે. હરિવૈંશ પર્વ એટલે મહા-
ભારતાદિનો આધાર છે.

આ ચોપડી શાહ મણિલાલ જગનલાલે પોતાના પી નવપ્રભાત
પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, લોહાંટા રોડ—અમદાવાદમાં છાપી.

